

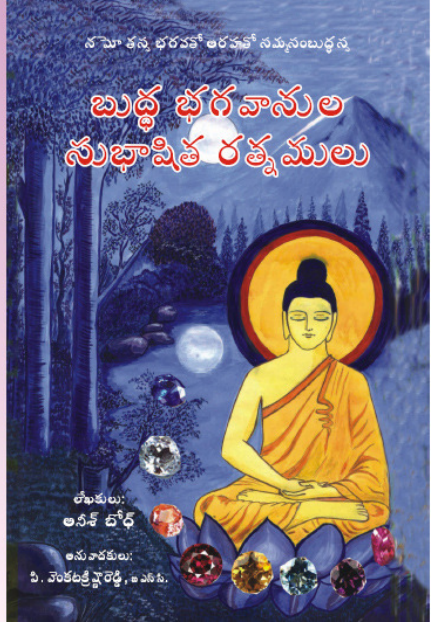
బుద్ధుల దోషన విశిష్టపాఠము. అనువచము. జ్ఞానసారము. శాశ్వతాయతము అయినది. అది వక్ష్యమందివ్యక్తికి ఖిన్నమై ఒకవాక్యమునుండి కనుకొని గంపిలవరకు భోధనలుఉన్నాయి. అయితే ప్రజ్ఞానమునకి అజ్ఞానము మబ్బనుండి దోషిజ్ఞానము సువర్ణవలెనుకు రావడానికి ఒక వాక్యముంబు. ఇక్కడ అటవంటి వాక్యముల సుబద్ధిన రక్షములు ఉన్నది. ఇది వక్ష్య యొక్క దోష్యములను కనుకొనవేస్తాయి. రింజ ఉండేవారికి శాశ్వత కలరిస్తుంది. లంధనములో ఉండేవారికి విడుదలకలరింపును. ఇక్కడ వచ్చుకేసి వారేకి వాటినుండి లయలవడలారికి వారి ఉన్నది, శిలవలంపన్నక్తికి విధానములు ఉన్నది. సీవామనోభావము ఉన్నవారికి వ్యరయవిచారానిస్తై మధువు కలదు. ప్రజ్ఞావలంకు సుంధోధీసుబ్బుని ప్రతానము ఉన్నది. నమిగ్గా అభిలాషలకు సుఉన్నది మార్గములు ఉన్నది. సందేహములను మారముకేయు, స్పృహినింపి, మంరిమార్గములో ద్విడనాధనకేయను ప్రీతమై న, పరీమర్థనను కలరింపెడి, విముక్తిని కలరింపెడి, అమరవృషు వారహునిం మరయు పరీమర్థులు వావడానికి వావలసిన సాధామార్గములను మరు బుద్ధుల దోషనంలో లడయగంబు.

MAHA BODHI SOCIETY

BUDDHA VACHANA TRUST

MAHA BODHI SOCIETY, GANDHINAGAR, BANGALORE - 9

నమో తస్య భగవతో అరహతో సమ్మసంబుద్ధస్య

బుద్ధ భగవానుల సుభాషిత రత్నములు

లోఖకులు: అనీశ్ బోధ

అనువాదకులు: పి. వెంకటక్రిష్ణారెడ్డి, బిఎస్.సి.

"నుభాషితములు జ్ఞానము యొక్కనారమైనవి
అది సమాధి విధ్యమరియు జ్ఞానముయొక్కనారమైనది,
ఏమనుషుడు లోభముమరియు ప్రమాదమైనవాడో అతనిప్రజ్ఞమరియు
శృత అభివృద్ధి కానటువంటిది. "

- బుద్ధభగవానులు

బుద్ధవచన ట్రస్ట్
మహాబోధినీసైటి
గాంధీనగర, బెంగుళూరు - 560009

బుద్ధవచన ట్రస్ట్
మహాబోధినీసైటి
గాంధీనగర, బెంగుళూరు -560009
ఉచిత పంపిణి-ధర్మదాణముకోసము మాత్రము.

FOR Free distributi0n only.

ప్రకాశన:

బుద్ధవచన ట్రస్ట్
14,కాణ్డూస-రోడ్

గాంధీనగరము, బెంగుళూరు ---560009

డూరవాణి: 080-- 22250684

E--mail: books@mahabodi.info

Website : www.mahabodhi.info

(c) బుద్ధవచన ట్రస్ట్

@ అనీస్ బోధ

Mobile : 8050333925

website:www.buddhadhyana.org

E--maile:aneesbodh@gmail.com

ముద్రకులు:--

శ్రీ అరవింద్ ప్రింటర్స్

సరస్వతిపురం,బాంసుళూరు ---560096

ఫోన్: 080--23498198 ఫేస్: 9916461691

కృతజ్ఞతలు

నాకు బోధి జ్ఞానమును దొరుకుటకు స్వార్థిని చేకూర్చిన
సర్వపూజ్యులకు మరియు లోఖకులకు, మనకు
శ్రేష్ఠగ్రంథములను అందిస్తున్న మహాబోధినొసై టీలోని
అందరికీ, భారతంలో తిరిగి ధర్మచాలన చేసిన, అనగారిక
ధర్మవాలకులకు, కర్ణాటకములో ధర్మవాలనచేసి,
మహాత్కార్యములను వృద్ధిపొందిస్తున్న పరమపూజ్య ఆచార్య
బుద్ధరక్తిత థేరరికి, నేను లోఖకునిగా కావడానికి స్వార్థి
మరియు అవకాశము ఇస్తున్న పూజ్య ఆనంద భంతేవారికి,
నాకు సదా ప్రీ రకమైన బి.వి.రాజారాం మరియు నా అందరి

మిశ్రులకు, చదివి ప్రోత్సహించే, చదివేవాళ్ళ అందరికీ, సుందర ముఖపుటమును రచించిన నోదర ఇ-ల్యాజ్ కు, సుందరముగా ముద్రించిన అరవింద్ ప్రింటర్స్ యొక్క గౌడరికి, నా కురూప అక్షరములను అర్థము చేసుకొని ట్రాప్ చేసిన 'మోహన్ గారికి మరీయు ఇతరులకు నాయుక్యహృత్పూర్వక కృతజ్ఞతలు.

అనిస్ బోధ్

ముందుమాట

"అనర్థమైన పదాలనుండి కుడిన వెయ్యి గాథలకన్నా, వినినపుడు శాంతి కలగించే ఏక వాక్యము ఫలకారి గాథ ఉత్తమమైనది" -ధమ్మపద-900 (బుద్ధులు) ఈ గాథ ఇడీ బుద్ధభగవానుల భోధన యొక్క వైశిష్ట్యమును సూచిస్తుంది. పరుల భోధనలో వృథమైన, అనర్థమైన అంశములను, కొంతమంది భోధనలలో మానవ ఉద్దేశితమై ఎన్నో యుద్ధములను చేసినది మనముచూసినాము. అయితే బుద్ధుల భోధనలలో ప్రతికారము, యుద్ధము, ద్వేషము, లోభము, దుశ్శీలత, మూడనమ్మకము, ఇటువంటి వాటికి స్థలమేలేదు. అటువంటి అకుశలముకు వారు ఎప్పుడూ అనుమాత్రమూ ఉద్దేశపడలేదు. వారి భోధన అకుశలము నుండి విడిపడినది మరీయు మౌల్యభరితమైన, అత్యుక్యమైన శ్రేష్టజ్ఞానము, పరమశాంతత, మానవీయతయ మౌల్యములైన దయ, మైత్రి ఇటువంటి వాటినుండే భోధన నిండినది. వారి భోధనలలో మానవుడు పరిశుద్ధము కావడానికి, పరిపూర్ణము కావడానికి, విముక్తిపొందడానికి, పరమాన్నతని చేరడానికి ఏ మేమి కావలెనో వాటినిన్నింటిని కలగి ఉన్నది.

ఉన్నతి పొందడానికి ఇష్టపడే జ్ఞానికి కేవల సంకేతమే చాలు. అతడు దాని నొర్రక ప్రయోజనమును పొందుతాడు. ఇక్కడ అంతా నాలుగైదు నాలుగల గాధలు ఉన్నాయి. ఇవి సమాధానకారీ, లాభకారీ జ్ఞానోధయకారీ అయినవి. ఇక్కడ ఉన్న ఎన్నో గాధలు వ్యక్తుల జీవనము యొక్క దీక్కులను మార్చేనవి. ఏంథో మందికి శాంతిని ప్రాప్తింపచేసినవి. ఏంథోమందికి జ్ఞానోధయమును కలగించినవి, ఏంథోమందికి ఉన్నతిని కలగించినవి. ఏంథోమందికి తమస్సునుండి వెలుగులోనికి పరివర్తన కలగించినది. ఎంతమందికి బంధన విముక్తిని తీసుకువచ్చినది. ఎంతమందికి అమరత్వము యుక్కు లాభమును ఇచ్చినది. ఇవి అటువంటి శ్రేష్టసుభాషిత రత్నములు అయినవి.

ఒక నారీ భగవానులదర్గరికి ఒకరు వచ్చి ఈ విధముగా ప్రశ్నించుతాడు "విశాలముగా అర్థముచేసుకున్నవాడు మరియు ధర్మమును లోతైన హృదయమునుండి అర్థము చేసుకున్నవారు అంటారే, భగవానులే దయ ఉంచి అటువంటి మానవన లక్షణములను తెలుపుము" అని అడిగినపుడు భగవానులు ఈ విధముగా సమాధానము చెబుతారు "ఇక్కు, ఉత్తమమైనదానినే ప్రశ్నించావు, మంచిదానినే ప్రశ్నించావు. మీ ప్రశ్న సుఖకరమైనది. ఉన్నతిదాయకమైనది. ఇక్కువులే, నేను ధర్మమును నానారీతులలో వివరముగా ప్రకటించి నాను. సుత్త, గెయ్య, వెయ్యకరణ, గాథా, ఉదాన, ఇతిఉత్తక, జాళక, అబ్బతథమ్మ మరియు వేదల. ఈ రీతి ఇంత రీతులలో తెలిపినాను. ఇప్పుడు ఇక్కువు ఒకరు ఈ ధర్మము యొక్క అర్థమును అర్థముచేసుకున్నపుడు అది కేవలము నాలుగు వాక్యముల గాధ అయి ఉండవచ్చు దానిమాచిరే నడుచుకున్నపుడు, జీవనములో దానిని వాఠించినపుడు దానిమాచిరే జీవించినపుడు అతను ధర్మమును లోతైన హృదయమునుండి తెలుసుకున్నవాడు అంటారు "

ఇంకొక్కనారీ భగవానుల దర్గర ఇంకొకరు వచ్చి ఈ రీతి ప్రశ్నించారు "భగవానులే ఏ విధముగా సత్తమును రక్షించవచ్చును?" ఇక్కడ ఎవరైనా ఒకరు నమ్మకమునుండి వచ్చి ధర్మమును వినవచ్చును, అయితే "ఇదే సత్తము మిగిలినవి సత్తముకారు" అని ఈ రీతి పలుకరు. ఇదే సత్తమును రక్షించే దారీ అయినది. అయితే సత్త నొక్కొక్కర దారీకాలేదు."

"అది ఏవిధముగా?"

"ఇక్కడ శ్రద్ధనుండి ఒకరు వచ్చినపుడు అతడు వింటాడు, వినినతరువాత, జ్ఞాపకము ఉంచుకుంటాడు. జ్ఞాపకము ఉన్నప్పుడు దానిని పరీక్షించుతాడు.

పరీక్షించినపుడు వాటిని అర్థము చేసుకుంటాడు. అప్పుడు అతనిలో కోరిక కలుగుతుంది, కోరికకరిగినపుడు ప్రయత్నశీలుడు అవుతాడు. ప్రయత్నశాల అయినపుడు, అతడు తులనాత్మకవాగి పరిశీలనచేస్తాడు. ఆవిధముగా తులనాత్మకముగా పరిశీలన చేసేటప్పుడు సమ్మాన్యాయము వ్రారంభిస్తాడు. ఈ రీతి పరిశ్రమ చేసినపుడు అత్యున్నతమైన సత్యనాక్షాత్కారము అవుతుంది. ఈ శరీరము ఉన్నప్పుడే అతను లోతైన ప్రజ్ఞాశీలతనుండి అర్థము చేసుకుంటాడు. ఈ రీతిలో అతడు సత్యనాక్షాత్కారముచేస్తాడు"

చదివేవాళ్ళకు ప్రయోజనము కావలనని నూరువిధమలైన శీర్షిక ఇచ్చి దానికి అనుగుణమైన గాధలను వెతికి క్రమముగా చేర్చినాము. ఎవరెవరికి ఎప్పుడెప్పుడు ఏమికావలసిన అటవంటి అస్మిరత్నములు ఉన్నవి. వానిని అర్థముచేసుకొని పొలనకు వచ్చినప్పుడే వాటి నిజ ఫలమును పొందవచ్చు. చదివేవాళ్ళ సలహా మరియు సూచనలకు స్వగతము ఉన్నది.

ఇట్లు మీ

అనిశ్ బోధ్

అను వాదకుల ముందుమాట

ఆధునిక మానవజీవనమునకు ఆధ్యాత్మికజ్ఞానము ఎంతయినా అవసరముఉన్నదే అటవంటి ఆధ్యాత్మికజ్ఞానమును మనకు ప్రసాదిస్తున్న మహాభోధి సొన్నె టి బాంగుళ్ళు రు వారికి కృతజ్ఞతలను తెలియజేస్తున్నాము. ఈ మహాభోధి సొన్నె టిని నాకు పరిచయముచేసిన అనిశ్ బోధ్ గారికి కృతజ్ఞతలను తెలియజేస్తున్నాను. అనిశ్ బోధ్ గారి అనేక కన్నడాకృతులలో ఒకటి అయినదే ఈ "సుభాశితరత్నములు" అను ఒక చిన్న పుస్తకము పుస్తకము చిన్నదే అయినా దీనిలోని ప్రతిఒక్క వాక్యము రత్నముతో సమానము అయినటవంటిది అందుకే ఈ

పుస్తకమునకు నుభాశితరత్నములు అను పేరువెట్టడము జరిగినది. అసిస్ బోధ గారి సహకారముతో తెలుగువారికి భగవానుని అనంతమైన జ్ఞానములో ఒకనీటిబొట్టుమైన జ్ఞానమును అందించడానికి చేసిన ప్రయత్నమే ఈ నుభాశిత రత్నములు. ఈ పుస్తకము చదివేవాళ్ళు అందులోని జ్ఞానమును ఏ కొంచమైన తనజీవనములో అలవడించుకున్నట్లయితే మా ఈ చిన్ని ప్రయత్నము ఫలించినట్లు భావించుతూ, అరకొరజ్ఞానముతో కన్నడానుండి తెలుగులోనికి మొదటిసారిగా అనువాదముచేయడము జరిగినది తప్పలుఉన్నట్టు అయితే మన్నించమని వ్రార్చిస్తూ, ఎందరో మహానుభావులు అందరికీ వందనములు.

ఇట్లు మీ

వాంకట కృష్ణారెడ్డి

మేనేజర్ మరియు యోగాటీచర్ అరివిశ్రీమందిర, ఆసేకల్

విషయసూచిక

1) బుద్ధ	26) సంతుష్టి
2) ధమ్మ	27) దానము
3) సంఘము	28) త్యాగము
4) దుఃఖసత్యము	29) ప్రయత్నశీలత(వీర్య)
5) దుఃఖము కారణసత్యము	30) సత్య
6) దుఃఖనిరోధసత్యము	31) దృఢనిర్ధార
7) ఆర్య అష్టాంగమార్గము	32) జ్ఞాన
8) యోగ్యమైన దృష్టికోనము	33) శక్తి
9) యోగ్యమైన సంకల్పము	34) అజ్ఞానము
10) యోగ్యమైన సంభాషణ	35) విముక్తి

11) యోగ్యమైన కర్మ	36) స్వశ్రద్ధ
12) యోగ్యమైన జీవనోపాయము	37) ఐశ్వర్యము
13) యోగ్యమైన వ్యాయామము	38) మిత్రత్వము
14) యోగ్యమైన జాత్రుత్వ	39) తల్ల-దండ్రులు
15) యోగ్యమైన సమాధి	40) పిల్లలు
16) మనసు	41) భర్త
17) శౌతి	42) భార్య
18) ఆనందము	43) ఆరోగ్యము
19) సుఖము	44) వైరాగ్యము
20) శీలము	45) చింత
21) ప్రజ్ఞా	46) బంధనములు
22) కరుణ	47) విమర్శ
23) మైత్రియ ఆశీర్వాదము	48) పశ్చాత్తాపము
24) సమానుమైన చిత్తము	49) సౌధన
25) క్షాంతి(సహనము)	50) అడ్డంకులు
51) త్రాగడము	76) భిక్షువు
52) జూజు	77) నీచము
53) సోమరితనము	78) మరణము
54) మూర్కుడు	79) వాద-వివాదము
55) ప్రియమైనది	80) బ్రహ్మచర్యము
56) కోపము	81) వర్తనము
57) భయము	82) సమధర్మిత్వము
58) ధైర్యము	83) జనప్రియత
59) వాపము	84) మిత్రణ
60) జ్ఞాని	85) సంశయము
61) స్త్రీ	86) స్వ-అవలంభనము

62) సీ వ	87) ధ్యాన (రూఢి)
63) పుణ్యము	88) చిత్తము
64) పుణ్యస్థానములు	89) కర్మఫలము
65) కర్మ	90) ధృహస్థ ధర్మము
66) అవనతి	91) చెడ్డమిత్రుడు
67) మంగళకరము	92) అనత్వము
68) సత్వగుణసంగమము	93) స్వ-నియంత్రణ
69) గురువు	94) ఏకాంతజీవనము
70) యశస్సు	95) దేవుడు
71) కలంకములు	96) అవలంబనమునుండి ఉదయము
72) మిథ్యాధృష్టి	97) అశుభము
73) ప్రజ్ఞావంతుడు	98) అనిత్యము
74) అలక్ష్మము	99) అనాత్మ
75) ఇంద్రియసుఖములు	100) నిర్భాణము

1. బుద్ధ

- 1) ఏవరి జయమును వేరే ఏవరినింకా అపజయము కాకుండా ఉంటుందో, గౌతమీయైన లోకము యొక్క ఏ కల్పనములు మళ్ళీ అంటు కోకుండా ఉంటాయో అటువంటివారు బుద్ధులు. అనంతము అయినటువంటి నామర్థము ఉన్నటువంటివారు. దారీయే లోకుండా ఉన్నపుడు వారి దారీని ఏవిధముగా దేనినింకా కనుగొనడము నొద్దము? 1
- 2) ఎవరు నా యొక్క భోధనలను చూస్తారా(అర్థము చేసుకుంటారా) వారు నన్ను(బుద్ధని)చూస్తారు(అర్థము చేసుకుంటారు.) 2
- 3) ఎవరు రోగికి సీ వ చేస్తారా వారు నాకు(బుద్ధునికి)సీ వ చేస్తారు;3
- 4) ఒక అద్భుతజీవి, ఒక అసామాన్యమైన మానవుడు ఈ జగత్తులో ఉదయిస్తారు, వారు జగత్తు యొక్క సర్వహితమునకు, అందరి యొక్క సుకమునకు, జగత్తు పైన అనుకంపముచేత ఉదయిస్తారు. మంచి పనికోసము, దేవమనుష్యుల మంచి సుకముకోసము పుట్టినటువంటి ఆ అద్భుతీయ జీవుడే బుద్ధుడు;4
- 5) సర్వలోకములలో వారీని మీరినటివంటి వారు ఏవరో లేరు. ఎవరినింకా వారీని జయించడము నొద్దములేదు. సర్వలోకములను తెలుసుకొని, సర్వలోకములనుండి విముక్తి పొందినటువంటివారు. వారు ముక్తి పొందినటువంటి వారీలో అర్హగణ్యులు, దాటిపోయిన వాళ్లలోనే శ్రేష్ఠులు, జ్ఞానము తెలుసుకున్నటువంటివారీలో అనుపములు. 5
- 6) “ బుద్ధుల ఉదయము దుర్లభము.....”
బుద్ధులు (పుట్టడము) సుకకరము, మంగళకరము.....”
(అటువంటి) పురుష శ్రేష్ఠులను చూడటము దుర్లభము 6

2. ధర్మము

- 1) సర్వవౌషణ్యములను చేయకుండా ఉండడము. కుషలము (మంచి తనమును) సంపాదించడము, వాళ్ళమనసును పరీనుద్ధి చేసుకోవడము ఇదే బుద్ధుని యొక్క శాసనము అయినది" 7
- 2) "చెడ్డ మాటలను మాట్లాడకుండా ఉండడము, నొప్పికలగించకుండా ఉండడము, బిక్కువుల నియమానుసారముగా సంయమముగా ఉండడము. ఆహారములో మితముగా ఉండడము, ఒంటిగా జీవించడము, మనసును ఎప్పుడూ ధ్వానములో ఉన్నతముగా ఉంచడము. ఇదే బుద్ధుని శాసనము అయినది." 8
- 3) "కారణము నుండి అయిన అన్నివిషయములను (ధర్మమును) వాని యొక్క స్వప్రకారములను మహానుజులు తెలిపినారు మరియు తదాగతులు వానియొక్క నిరోధమును మరియు వానియొక్క పూర్ణమును సహా తెలిపినారు" 9
- 4) ధర్మదానము అన్ని దానము లకంటే శ్రేష్టము, ధర్మరసము అన్ని రసములకంటే శ్రేష్టము, ధర్మానందము మిగిలిన ఆనందములకంటే శ్రేష్టము, ఎవరు వాంచనను నాశనము చేసినటువంటివారో వారు అన్ని దుఃఖములనుండి ముక్తి పొందినారు. 10
- 5) ఈ ధర్మము వల్లి నొడించేవారికే కాని వల్లి నమ్మేవారికికాదు. ఇది రాగ ద్వేష మరియు మోహములతో పడిఉండేవారికి తెలియడములేదు" 11

3 సంఘము

- 1) బంగారు నాణ్యముల వర్ణముకురిసినను ఇంద్రియ సుకముల తృప్తి తీరదు. కామసంభందసుఖములు అలమై నన్నోదము (సుకము) మరీయు అనౌరమైన దుఖము నుండి కూడినవి. దీనినితెలుసుకొని పండితులు దీవ్యమైన సుకములలో కూడా ఆనందము పడలేదు. సమ్మాసంబుద్ధుల శ్రావకరు ఎల్లప్పుడూ కోరికలను తక్కువచేయడములోనే నిమగ్నమయిఉంటారు". 12
- 2) "బుద్ధభగవానుల శిష్యులు,ఎవరు పరలు,రాత్రి ధ్యానములోనే ఆనందముగా ఉంటారో అటువంటివారు ఎల్లప్పుడూ జాగ్రతలో ఉంటారు" 13
- 3) "ఎవరు పరమజ్ఞాని బుద్ధుని నుండి ప్రకాశించిన ఆర్యసత్యములను మననము చేస్తారో వారు తీరా ఎన్నరిక తప్పిననూ ఎనిమిదవజన్మ ఎత్తడము లేదు ఇది సంఘము యొక్క ఉత్తమ రత్నము అయినది" 14
- 4) "సక్షతములలో ముఖ్యమైనది చంద్రుడు. ప్రకాశించడములో ప్రదానము సూర్యుడు అయి ఉన్నాడు. ఇచ్చమైన ముఖ్య అబలాశ పుణ్యమైనది. అదే విధముగా పూజ ఆధిధ్యమునకు ముఖ్యము సంఘము అయినది" 15
- 5) ఎవరు పూజకు అర్హమైనవారను,బుద్ధురను లేక శ్రావకరను పూజిస్తారో ప్రపంచము యొక్క అడ్డంకులనుదాటి శోక సంకటముల నుండి తప్పించుకొని, ముక్తి అయినటువంటి, శాంతస్వరూపులను భయము లేకుండా ఉండేవారిని ఎవరు 'పూజిస్తారో వారు సంవాదించిన పుణ్యమును దేనినికా కొలవడము నొధ్యము కాదు. 16

4. దుఃఖసత్యము

- 1) "జన్మ, రోగ, జరా, మృత్యు, శోక, నిరాశ, ప్రియుల వియోగము, అప్రియుల సమాగమము, ఆశల అసంపూర్ణ, అస్థిత్వమైన ఈ అన్ని లక్షణములు దుఃఖమును సూచిస్తాయి." 17
- 2) పనువులను పనువులకాబరీ కర్ర తీసుకొని అదఅంచునట్లు ముసఅతనము, మరణము జీవులను తరిమివేస్తాయి". 18
- 3) "ఇక్కడ మనుషుల జీవనము అనిమిత్తము మరీయు అజ్ఞాతమైనటువంటిది. కఠేణ మరీయు అల్పమైనది మరీయు అది కూడా దుఃఖముతో కూడి ఉన్నది" 19
- 4) "ఎవరికి నూరు ప్రియమైన విషయములు ఉంటాయో, అతనికి నూరు రకాల దుఃఖములు ఉంటాయి. ఎవరికి రెండు ప్రియమైన విషయములు ఉంటాయో వారికి రెండు రకాల దుఃఖాలు ఉంటాయి." 20

5. దుఃఖము కారణసత్యము

- 1) "దుఃఖానికి కారణమేమంటా న్నార్థమైన కోరిక, అది సుకమైన కోరిక అయిఉండవచ్చు, ప్రతీకారముతో కూడిన కోరిక అయిఉండవచ్చు లేదా కేవలము ధీర్ఘాయువుతో ఉండాలని కోరిక అయిఉండవచ్చు". 21
- 2) కోరికయే దుఃఖానికి కారణము అయినది, ఎందుకంటే కోరిక ఎప్పుడూ పూర్ణముగా తృప్తిపొందదు". 22
- 3) కోరికలనుంచే దుఃఖము పుడుతుంది, కోరికలనుంచే భయము పుడుతుంది, ఎవరు పూర్ణముగా కోరికలనుంచి ముక్తి పొందినటువంటివారో వారికి దుఃఖములేదు భయము ఎక్కడిది"? 23
- 4) "కేవలము విషయములనుంచె మానవుడు తనను గుర్తించుకుంటాడు. అది అతని మనసును చెడుపుతుంది. నేను, నాది అనేదానినుండి దుఃఖము వస్తుంది". 24
- 5) "ప్రియమైనదానికి అంటుకోవద్దు, అప్రియమైనదానికి అంటుకోవద్దు, ప్రియమైనదానిని (వారిని) చూడకుండా ఉండడము మరియు అప్రియమైనదానిని (వారిని) చూడడము రెండూ దుఃఖకరము". 25
- 6) "ఏది పరులను అనుసరిస్తుందో అది అంతా దుఃఖకరము, స్వ-ప్రభువు కావడమే సుఖకరము". 26

6. దుఃఖనిరోధనత్యము

- 1) ఏ ముళ్ళునింకా కుచ్చుకున్నా వ్యక్తి అన్ని డిక్కులకు పరు గెత్తు తానో, అదేముళ్ళును తీసినతరువాత అతడు పరు గుపెట్టేడిలేడు, మునిగేడిలేడు". 27
- 2) ఎవరికి ఏవిధమైన ప్రియమైనకోరికలులేవో వారికి ఏవిధమైన దుఃఖము లేదు, ఎవరిలో ఉద్ద్రేకము మరియు విషాదము ఉండదో వారిని నేను (బుద్ధులు) శోకరహితుడు అంటాను. 28
- 3) "ప్రియమైనకోరిక లేకుండాఉండేవాడు దుఃఖరహితము అవుతాడు". 29
- 4) "అన్నింటిని పూర్ణముగా తెలుసుకున్నవారు, దేనిలో కూడా రమించేడి లేదు, అన్నింటిని తెలుసుకున్నవారు అన్ని దుఃఖములనుండి ముక్తి పొందుతారు". 30
- 5) శరీరము చూరు చూరు అయి, ర్రహించడము నశించిపోయి, వేదనలు అన్నీ చల్లగా అయ్యి, సంకారము ఉపశమనము పొంది విజ్ఞానము తన ఇంటిని తాకుతుంది". 31

7. ఆర్ష అష్టాంగ మార్గము

- 1) "ఎవరు దుఃఖమును అర్థము చేసుకుంటారో వారు దుఃఖముయొక్క ఉత్పత్తిని అర్థము చేసుకుంటారు. అదేవిధముగా దానియొక్క నిరోధమును అర్థము చేసుకుంటారు మరియు నిరోధముయొక్క మార్గమును అర్థము చేసుకుంటారు" 32
- 2) "అన్నివిషయములు (సంఖార) అనిత్యముఅని ఒక వ్యక్తి ప్రజ్ఞనింకా అర్థము చేసుకున్నాక అతను వైరాగ్యము పొందుతాడు. ఇదే పరిశుద్ధ మార్గము. 33
- 3) "నీకు నీవే పరిశ్రమపడవలెను. తథాగతులు కేవలము మార్గమును మాత్రమును చూపిస్తారు. మార్గములలో అష్టాంగ మార్గమే శ్రేష్ఠము ఎవరు ఈమార్గములొ పోతారో వారు బుద్ధుల భోధనప్రకారము నడచి దుఃఖమునుండి ముక్తి పడతారు (పొందుతారు)". 34
- 4) "ఎవరు శ్రమపడవలసిన సమయములొ శ్రమపడలేదొ యువకుడు గాఊండి, భలముగాఊండి, సోమరిగా ఊంటాడొ ఎవరు తన లక్ష్యమును వదలపెడతాడొ అటువంటి చింతనను వదలడొ అటువంటి సోమరి జ్ఞానమార్గమును తెలుసుకోలేడు". 35
- 5) ఇంద్రియ భోగములను, దేహదండమును మీరినటువంటి మధ్యమ మార్గము సమ్మాసంబుద్ధులనుంచి ప్రకాశించబడినది. అది దృష్టిని, జ్ఞానమును, అభిజ్ఞను, శాంతిని, సంభోధిని మరియు నిభాణమును ఇస్తుంది. 36

8. యోగ్యవాదమైన దృష్టికోనము

- 1) ఒక సిద్ధాంతమునకు అంటుకొని, పరుల యొక్క దృష్టికోనమును తక్కువగా చూడటమును జ్ఞానులు అడ్డము అన్నారు". 37
- 2) "ఈ ప్రపంచము నిరంతర ప్రవాహము మాదిరిగా మరీయు అనిత్యమైనటువంటిది. ఏది అంతయు ఉత్పత్తి అవుతుందో అది అంతయూనసిస్తుంది. పరివర్తన మరీయు అనిత్యమైనటువంటిదే జీవనము యొక్క స్వరూపము అయినది. ఏది అంతా అనిత్యమో అది అంతా దుఃఖమైనటువంటిది. ఒకరు సుఖముగా ఉన్నను ఆ సుఖము అదేవిధముగా నిలచి ఉండదు". 38
- 3) "ఎవరు సరియైన దృష్టిని పొందినారో వాళ్ళలో "ఇవన్నియూ నిత్యము అనేభావన ఉండదు మరీయు "ఇదంతయూ సుఖము" మరీయు "ఇదే ఆత్మ" అనేభావన రానేరదు అది వాళ్ళలో అనాధ్యము" 39
- 4) "ఒక వేళ మనుషుల దృష్టి, పవిత్రముగా ఉంటే, వారు శుద్ధమైనవారు, ప్రజ్ఞావంతులు, కుశలులు మరీయు మతివంతులు అయి ఉండేవారు. వారీలో ఎవరూ ప్రజ్ఞావిహీనముగా (కాలోదు) ఉండటములేదు. వారి దృష్టి పరిపూర్ణము అయితా అయి ఉండవచ్చు". 40
- 5) సమదృష్టి అంటే నాలుగు ఆర్యసత్యముల జ్ఞానమే అయినది". 41
- 6) "ఇటువంటి శుభ్రమైన, పరిశుద్ధమైన ఈ భోధనకు నీవు అంటుకొని ఉంటే, నీవు తప్పభోధనను. అర్థము చేసుకో, ఏ విధముగా అంటే భోధన దాటుకొని పోవడానికి పట్టుకొని ఉండేదానికి కాదు". 42

9. యోగ్యమైన సంకల్పము

- 1) అన్నిరకాల భోగాశలనుండి దూరముకావాలనే సంకల్పము, అన్నిరకాల ద్వేషములనుండి దూరముకావాలనే సంకల్పము, అన్నిరకాల హింసలనుండి దూరముకావాలనే సంకల్పము, వీటినే సరియైన సంకల్పములు అంటారు. 43
- 2) "నేను పడ్డానన స్థితిలోనే కల్మషములనుండి మనసు ముక్తిపొందినంతవరకు ఆసనములో నుంచి పైకి లేవనేలేవను" అని సంకల్పముచేసే వాడు శోభాయమానము అవుతాడు". 44
- 3) "నేను దానము చేసే వానిగాకానీ మరియు సహాయము చేసే వానిగాకానీ, నేను శిలవంతునిగాకానీ, శుద్ధునిగాకానీ, మరియు వ్రామానికముగాకానీ, నేను స్వార్థములేకుండా ఉండని, దానికి బదులుగా నిస్వార్థముగా మరియు త్యాగిగా కానీ(ఉండని)" 45
- 4) "నేను జ్ఞానికానీ మరియు నా యొక్క జ్ఞానఫలమును పరులకు పంచేటట్లుకానీ, నేను ప్రయత్నశాలకానీ, శక్తిశాలకానీ, నిరంతరముగా పరిశ్రమించేవాడు గాకానీ. నేను సహనముతో ఉండేవాడు గాకానీ, నేను పరరతప్తులను సహించి క్షమించేవానిగాకానీ, నేను పనికినవలుకును ఎప్పుడూ నెరవేర్చు వాడు గాకానీ". 46
- 5) "నేను దృఢముగాకానీ మరియు స్థిర నిర్ధారముగా ఉండేవాడినికానీ, నేను దయావంతునుకానీ, కరుణతోఉండని మరియు మిత్రత్వముతో కూడిఉండని, నేను వినయముతో ఉండని నేను వినయముతో ఉండని శాంతముతో ఉండని, అభయశాలయూ, శోకరహితునిగా కానీ". 47
- 6) నేను పరిపూర్ణమునకు సేవచేసే వాడుగాకానీ మరియు సేవకు పరిపూర్ణము కానీ. 48

10. యోగ్యమైన సంభాషణము

- 1) "అపద్ధము చెప్పడము అన్నివౌలకు మూలము. ఇది మానవుని దుర్గతికి పడవేస్తుంది. అతని నోరునుండి దుర్ఘాసనను తెప్పిస్తుంది మరియు వాడు పరులకు అప్రియుడు అవుతాడు, పరులనుండి తక్కువవానిగా కనపడుతాడు". 49
- 2) "మాట యొక్క నాలుగు వౌహాలు అంటే అపద్ధము, కఠిణముగా మాట్లాడటము, వాడి మరియు వ్యర్థమైన మాటలు". 50
- 3) సుందరమైన పూవు సుగంధము లేకుండా ఉంటే వివిధముగానో అదేవిధముగా పాతకనట్లే నడుచుకొనేవారి మాటలు నిశ్చలమైనటువంటివి". 51
- 4) "పరులులేనపుడు వారిగురించి చెడును మాట్లాడటమువద్దు. ఒకరు పరులను తీక్షణముగా ఎగతాళిచేయడమును తనమాటలలో (ముక్తికొనించని) రాకుండాఉండని". 52
- 5) ఒకరి మాటలు మితముగా ఉండని, విచారపూరితముగా ఉండని, జ్ఞానముతోను మరియు చెవులకు ఆనందము కలిగించేటట్లు మాట్లాడని". 53
- 6) ఏవిషయము యధార్థమైనది, సత్యమైనది, మంచితనానికి సంబంధము ఉన్నటువంటిది మరియు ఇతరులకు ప్రియమేకాని మరియు అప్రియమేకాని, ఆ మాటలను వివరించేందుకు సమయము తెలిసిన ఉండాల" 54

11. యోగ్యమై నటువంటికర్మ

- 1) "దేహము యొక్క మూడువాయిదలు అంటే 1) చంపడము, 2) దొంగతనము చేయడము మరియు 3) వ్యభిచారము చేయడము". 55
- 2) ఏవిధముగా నేను ఉన్నానో అధేవిధముగా జీవులుకూడా ఏవిధముగా జీవులుఉన్నాయో అధేవిధముగా నేనుఉన్నాను, ఈ విధముగా అందరూ తనతో సమానము అని తెలుసుకొని ఎవరినికొట్టవద్దు మరియు పరులనుండి చంపించకుండా ఉండు". 56
- 3) "పొడువుగా వుండేదికాని లోక పొట్టిగా ఉండేదికాని, అనువునంతే ఉండని, మంచిదికాని లోక చెడ్డదికాని ఎవరు తనకు ఇచ్చకుండా ఉండేవానిని స్వీకరించకుండా ఉంటారో వారిని నేను బ్రాహ్మణ(శ్రేష్ఠ) అంటాను". 57
- 4) "ఎవ్వరిక లోకుండా ఇతర స్త్రీని కలిసే వాడు నాలుగు దోషాగ్యములను అనుభవిస్తాడు. పాపాలనుపెంచుకోవడము, నిందెలకు, నిద్రాభంగమునకు మరియు నరకము." 58
- 5) (దుశ్శీలనను అయి) దుష్కార్యమైన శీలమున కలిగిఉండి సంయమహీనము కలిగి 100 సంవత్సరాలు బ్రతకడముకంటే ఒకేఒక్కరోజు శీలవంతునిగా, ధ్యానిగా బ్రతకడము మేలు. 59

12. యోగ్యవాదమైన జీవనోపాయము

- 1) "ఇతరులకు కొంచముకూడా హాని చేయకుండా ఎవరు జీవిస్తున్నారో వారు ధన్యులు". 60
- 2) "యోగ్యమైన వృత్తిలా జీవించడమే సరియైన జీవనము. ఇతరులకు చెడుకలిగించే ఎవ్వరిని ఎంచుకోవద్దు. ఉదా:- వాణులను అమ్మే వ్యాపారము, శస్త్రాలను అమ్మే వ్యాపారము, మాంసమును అమ్మే వ్యాపారము, విషవస్తువులను అమ్మే వ్యాపారము, వేశ్యావృత్తి వ్యాపారము ఇలాంటివి". 61
- 3) మంచి సత్యమైన చరిత్రకలిగిన జీవనమును నడుపు. దుష్టమైన చరిత్ర కలిగిన జీవనమును చేయవద్దు. మంచి ధర్మమును అనుసరించేవారు ఈ లోకములో మరియు పరలోకములో సుఖముగా బ్రతుకుతారు". 62
- 4) హీనమైన ధర్మమును తీసుకోవద్దు, ఎచ్చరికలోకుండా బ్రతుకవద్దు. మిథ్యాధృష్టిని అనుసరించవద్దు, లోకముయొక్క బ్రతుకుకోసము బ్రతుకవద్దు". 63

13. యోగ్యవాదవ్యాయామము

- 1) "మనసు యొక్క మూడు వాహులు అంటే లోభము,ధ్వేషము మరియు మోహము. అకుశల(వాప)ఆలోచన ఉత్పన్నము కాకుండా ఉండేటట్లు రక్షించు. అకుశల(వాప) ఆలోచనలను త్యజించు. కుశల యోచనలను అబివృద్ధిపరచుకొ మరీయు కుశలయోచనములను రక్షించు(పరిపూర్ణము చెందించు)" 64
- 2) నడిచేటప్పుడు, నిలచుఉన్నప్పుడు, కూర్చునిఉన్నప్పుడు, పడుకొనిఉన్నప్పుడు, దేహమును వంచినపుడు మరియు నిటారు చేసుకున్నపుడు అన్ని అవస్థలలోను భిక్షువు సంయమముతో ఉండని". 65
- 3) "అతను వాప ఆలోచన పుట్టినపుడు దానిని నహించేడి లేదు. దానిని దూరము చేస్తాడు. పుట్టేటప్పుడే అలాగే అదిమివేస్తాడు, గెలుస్తాడు, అంతముచేసి వాటిని లేకుండా చేస్తాడు". 66
- 4) చెడ్డ ఆలోచనలను త్యజించి కుశల భావనలను వృద్ధిచేసి తెలివవంతుడు అనికేతనను అయి నుబలమైన ప్రజ్ఞను పెంచుకోని". 67
- 5) "కంఠము వరకు నిండిన నూనెవొత్తను ఒక బొట్టుకూడ పడిపోకుండా ఏవిదముగా తీసుకొనిపోతారో అదేవిదముగా నిర్ఘాణమును కోరుకొనేవారు మనస్సు యొక్క రక్షణ చేయవలెను". 68

14. యోగ్యమైన జర్రత

- 1) మార్కులు వారియొక్క అల్పమైన జ్ఞానమునుండి అజర్రతగా ఉంటారు. అయితే జ్ఞానులు ఎచ్చరికస్థితిని అమూల్యమైన ఐశ్వర్యము వాటిరిగా కౌపొడుతారు. 69
- 2) "ఎచ్చరికతో ఉండడము అమరత్వముయొక్క దారిఅయినది, అలక్ష్మము మృత్యువుయొక్క మార్గము అయినది. ఎచ్చరికతో ఉన్నవాడు ఎప్పుడూ చనిపోడు, ఎచ్చరికతప్పినవాడు చచ్చిన వానివారిరి ఉంటాడు". 70
- 3) జర్రతనింకా భవనాగరమును దాటుతాడు ". 71
- 4) "లోబి, కూర్పా, పడుకోవడమువలన నీకేమిలాభము? ముళ్ళుళతా క్రుచ్చుకొనిఉన్న నీకు నిద్ర ఎమిటికి?". 72
- 5) "పైకిలోబికూర్పాని, దృఢముతో కూడిన నిర్ధానముకోసము పరిశ్రమించు". 73
- 6) జిక్కువులే, ఎచ్చరికను నేను సర్వవిధములా సహాయకారి అని ఘోషిస్తాను జర్రతగా ఉండేవాడు వేగముగాపోయే గుర్రమువారిరిగా. ఎరుకనుండే శ్రేష్ఠత్వము అభ్యము ఎరుకనుండే ఉండడము ఎల్లప్పుడూ శ్లాఘనీయము. ఎరుకనింకా ఉండేవానికి ఓటమిలేదు. జర్రతగా ఉండేవాడు నిర్ధానముకు దగ్ధర". 74

15. యోగ్యమైన సమాధి

- 1) "ఎరుకలేకుండా ఉండేదానిలో ఆనందించవద్దు, సుఖ, భోగములలో స్నేహమువద్దు, పరిశ్రమతో చేసే ధ్యాని అవారమైన ఆనందమును అనుభవినాడు". 75
- 2) సమాధినుండి జ్ఞానము ఉదయిస్తుంది. ఏకాగ్రతలేకుండా ఉండడమువలన జ్ఞానము నశిస్తుంది". 76
- 3) "ఎవరు ప్రజ్ఞాయొక్క కొరత ఉండేవారో వారికి సమాధిలేదు, అదేవిధముగా సమాధియొక్క కొరత ఉన్నవారికి ప్రజ్ఞదొరికేదీకాదు. ఎవరిలో ఈ సమాధి మరియు ప్రజ్ఞలు రెండూ కూడి ఉంటాయో అతను విముక్తికి దగ్గరగా ఉన్నాడు". 77
- 4) 'సమాధిస్థితునికా, ధ్యానములో ఆనమైపో, ప్రతిరోజూ ధర్మమునకు అనునారముగా నడచుకొ, సంనారముయొక్క దుష్టపరినామములను మననముచేసుకొని ఖడ్గమృగము మాచిరి ఏకాగ్రతముగా సంచరించు". 78
- 5) "రాగముతో కూడిన నౌందర్యనిమిత్తములను త్యజించు, ఏకాగ్రము మరియు సమాధిస్థితనుకా, అశుభమైన భావనలో మనసును నిలుపు. అనిమిత్తమును (గ్రహికెకు అతీతమైన) వృద్ధిపరచుకొ, చిత్తవృత్తులను తెంచివేసియి. అప్పుడు అభిమానము యొక్క అంత్యముచేసి విహరించుతావు". 79
- 6) "ఒకేఆసనములో చాలాకాలము ఉండేటట్లు అభ్యాసముచేయి మరియు భిక్షువుల యొక్క సహవాసముచేయి, ఏకాగ్రతవాయి 'ముని' అని పిలువబడతాడు. చిత్తముయొక్క ఏకాగ్రతములో విహరించేవాడు పది దిక్కులలో ప్రకాశిస్తాడు". 80
- 7) "వెనుకటి ఆలోచనలలో చలించవద్దు, భవిష్యత్తు యొక్క కలలలో ఉండవద్దు వర్తమాన క్షణములో ఏకాగ్రతముగా ఉండు". 81

16. మనసు

- 1) "మనసును గ్రహించేది కష్టము, అవ్యంతనూక్యము ఎక్కడ అంటే అక్కడ జారుతుంది. అయితే జ్ఞాని దాని యొక్క రక్షణ చేస్తాడు. రక్షింపబడే మనస్సు సుఖమునిస్తుంది. 82
- 2) "మనము మనవెనుకటి ఆలోచనల పరితాపము అయి ఉన్నాము. మనముందర పరితాపము మన ఈ ఆలోచనలమారే అవుతుంది". 83
- 3) పలరినమనసు మహాభయమును మహాభయమును ఇస్తుంది. అదేవిధముగా శిక్షణలేని మనసు దుర్గతిని, దుఃఖమును, నష్టమును చేస్తుంది. నియంత్రములొ ఉన్న మనస్సునుండి, రక్షణలొ ఉన్న మనస్సునుండి, జాత్రులొ ఉన్న మనస్సునుండి మహాభయము లబిస్తుంది, పరమసుఖము దొరుకుతుంది". పరమానందము ఇస్తుంది", 84
- 4) "మనసునుంచే లోకము మార్చదర్శకము అయినది. మనస్సు నుంచే జగత్తు చిత్రించబడినది. మరియు సర్వమానవులు మనస్సు యొక్క సర్వశక్తిని పొంది ఉన్నారు". 85
- 5) మనస్సే అన్ని మానసిక స్థితులకుమూలము, మనస్సే వాటియొక్క నాయక, మనస్సునుంచే వాటియొక్క నిర్మాణము. ఒకరు ప్రసన్నమైన మనస్సునుండి మార్గాడితే లోక పనిచేస్తే ఎప్పుడూ విడువదె వెనుకవచ్చే నీడమారేగా సుఖము వానిని వెంబడిస్తుంది" 86

17. శౌతి

- 1) భూతకాలములో జరిగిన ఆలోచనలన్నింటిని విడిచిపెట్టు. భవిష్యత్తు గురించి చింతవద్దు. వర్తమానముయొక్క స్థితిగతులకు అంటుకోవద్దు. అప్పుడు మాత్రము నువ్వు శౌతిని ప్రాప్తింపకుంటావు". 87
- 2) శౌతి ఉండేది ఆంతర్యములో దానిని బాహ్యములో వెతుకవద్దు". 88
- 3) మీకు దొరికేదాంట్లో అతిగా నిరీక్షించవద్దు మరియు ఇతరుల గురించి మత్సరమువద్దు, ఎవరు ఇతరుల ఉన్నవనిగురించి అసూయ చెందుతారో వారు మనస్సులో శౌతిని పొందలేరు". 89
- 4) "నీ ఆహారము మితముగా ఉండని, నీ ఆవశ్యకతలు తక్కువగా ఉండని, నీవు సరలజీవిగా ఉండు, అదేవిధముగా వినయముగా జీవించుతూ కోరికలు లేనివాడిగా ఉండు, అప్పుడు నీవు శౌతిని పొందుతావు". 90
- 5) "మన ఎల్లప్పుడు అనాసక్తముగా ఉంటారు. ఆమహాశక్తియు ఎవరిని ప్రయిమైనవారిగా భావించేదిలేదు. అప్రియముగా కూడా భావించేదిలేదు, ఏ విధముగా పద్మదలముపైన నీరు నిలవకుండా ఉండునో, అదేవిధముగా విలపించేవారు మరియు లోభిన్యభావము ఉన్నవారు అతనిని ప్రభావితము చేయలేరు". 91
- 6) అతనికి లోకములో నాది అనునటువంటిది ఏమీలేదు. ఏకొరత ఉన్నా పశ్చాత్తాపము పడడు మరియు రాగము వశానికి పడిపోయేదిలేదు. అటువంటి వాడే శౌతమైనవాడు అని పిలువబడుతాడు". 92

18. ఆనందము

- 1) "అనేక విధాలుగా అభాసముచేసిన ధర్మవాలనమె ఆనందదాయకము". 93
- 2) ద్వేషము ఉండే వారి మధ్యలో మనము ద్వేషము లేకుండా ఉండడము నిజానికీ ఆనందకరము". 94
- 3) "భవ్యతకానీ లోక శ్రేష్ఠ ఆనందము కానీ ఇవన్నీ పరిపూర్ణ జ్ఞానము మరియు పరిపూర్ణ కరుణయొక్క వ్యక్తమే అయినది". 95
- 4) "ఆనందము ఐదు విధాలనుండి ఉంటుంది. రోమాలచకర ఆనందము, క్షణిక ఆనందము, ప్రవృత్తి వేదానందము, వేదముయొక్క ఆనందము మరియు ఉద్దేశము యొక్క ఆనందము". 96

19. సుఖము

- 1) "ఎవరు తన సుఖముకోసము, సుఖముకోరువ ఇతర జీవులకు దండశస్త్రమునుండి హింసించేవాడో అతడు ముందే సుకమును పొందడు". 97
- 2) మనఅతనమువరకు శీలము సుఖము, శ్రద్ధతో కూడిన ప్రయత్నశీలత సుఖము, జ్ఞానప్రాప్తియు సుఖము మరియు పాపము చేయకుండా ఉండే సుఖము. 98
- 3) సుఖము మన కోరికలను అర్థము చేసుకొనే దానిలో ఉన్నది. మరియు సరిఅయిన కోరికలను ఎంచుకోవడములో ఉన్నది. 99
- 4) సుఖము యొక్క రహస్యము ప్రపంచము యొక్క భంధనములనుండి మనస్సును విడిపించేదానిలో ఉన్నది". 100
- 5) "సుఖము 5 విధాలుగా ఉంటుంది. కారణీయ సుఖము, మూలసుఖము, ఏకాంత సుఖము, అకలుషిత సుఖము, మరియు సమాధి సుఖము". 101
- 6) వేలానువేల దీవాలను ఒకదీపమునుండి వెలిగించవచ్చు, దానివలన దీపము చిన్నది ఏమీకాదు. అదేవిధముగా సుఖమును పంచితే అది తక్కువేకాదు". 102

20. శీలము

- 1) "కోపమును స్నేహమునుండి జయించుము, చాడును మంచితనముతో జయించుము, లోభులను దానగుణము నుండి జయించుము మరియు అపద్ధమును సత్యము నుండి జయించుము." 103
- 2) ఆతను తన మార్గములలో మంచి హృదయము కలవాడు కానీ మరియు శీలములో అత్యంత శుద్ధముగా కాని, తరువాత వచ్చే ఆనందమునుండి ఆతను దుఃఖమును అంతము చేస్తాడు". 104
- 3) "సహనము, క్షమ మరియు ప్రజ్ఞా ఇవి మానవుడు అభివృద్ధి చేసే దానిలో శ్రేష్ట శీలములు అయినవి". 105
- 4) శీలములో పరిపూర్ణత నొధించేవాడు ఎప్పుడు క్రిందికిపడడు. శ్రేష్టమైన ప్రజ్ఞను పొంది పుట్టుకలనాశనమును తెలుసు కుంటాడు. ఆ ముని అంతిమ దేహదారియు మారను గెలచి ఆతను ముసలతనమును జయిస్తాడు". 106

21. ప్రజ్ఞా

- 1) "శ్రేష్ఠ (అలౌకిక) విషయములయొక్క జ్ఞానమునకు ప్రజ్ఞా అంటారు. మానవుని లౌకిక వ్యవహారముల విధును జ్ఞానము అంటారు". 107
- 2) "మూడు రకాల శిక్షణలు ఉన్నాయి అవి 1) శ్రేష్ఠశిలము, 2) శ్రేష్ఠసమాధి మరియు 3) శ్రేష్ఠప్రజ్ఞా". 108
- 3) "ఎవరిమనస్సు అస్థిరము, ఎవరు జ్ఞానమును తెలుసుకోలేరొ, ఎవరి శ్రద్ధ కదలాడుతుందో అటువంటి వారి ప్రజ్ఞ పూర్ణముకానేరదు". 109
- 4) ప్రజ్ఞాజీవియొక్క జీవనమే శ్రేష్ఠము". 110
- 5) నిర్మాణ వ్రాప్తికోసము అరహంతుల ధర్మములొ శ్రద్ధనుండి ప్రమాదములేని మరియు చతురవ్యక్తి శ్రద్ధాపూర్వకముగా ధర్మమును విని ప్రజ్ఞను సంపాదించారు". 111
- 6) "ప్రజ్ఞా మూడు విధములు: 1) విని మరియు చదివి తెలుసుకున్న జ్ఞానము 2) చింతననుండి సంపాదించిన జ్ఞానము 3) నొక్కొక్కరము". 112

22. కరుణ

- 1) "సర్వ జీవరాసులు హింసకు (శిక్షకు) కంపిస్తాయి. అన్నిజీవరాసులు మరణమునకు బయపడతాయి. అందరికీ జీవము (వ్రాణము) ప్రియముగా ఉంటుంది. అందువలన తనమాదిరే ఇతరులు అని భావించి ఒకరు చంపకుండా (హత్యచేయకుండా) ఉండని. మరియు హత్య చేయించకుండా ఉండని". 113
- 2) "ఎవరూ ఎవరికీ హింస చేయకుండా ఉండని, ఇతరులను అంటరానివారిగా చూడకుండా ఉండని. కోపమునుండికాని, ద్వేషమునుండికాని, పరులకు చెడును కోరకుండా ఉండని". 114
- 3) "ఏవిధముగా తల్లి తన ఒకే బిడ్డను తన జీవనమునే లొక్క చేయకుండా రక్షించునో అదే విధముగా విశాలమైన హృదయ కరుణను అన్ని జీవరాసులమీద ప్రసరించని". 115
- 4) "క్షమనుంచి, సహనమునుంచి, అహింసనుంచి, మైత్రినుంచి మరియు కరుణ నుంచి ఒకరు తనను రక్షించుకుంటూ పరులను రక్షించుతారు". 116
- 5) అగ్నికాని, నీరుకాని, గాలికాని, పుణ్యకార్యముల ఆశీష్టలను నాశనము చేయలేదు మరియు ఆశీర్వాదము ఈ విశ్వమును (జగత్తును) జ్ఞానోదయము చేయడానికి సహాయము చేస్తుంది". 117

23. మైత్రి

- 1) "సర్వ జీవరాసులు సుఖముగా ఉండని మరియు క్షేమముగా ఉండని. వాటియొక్క మనస్సు మంచి శాంతితో కూడి ఉండని" అని ఒకరి మనస్సు విశాలమైన, మైత్రితో ఈవిశ్వమును ప్రసరించి ఆవరించని. పైన, క్రింద, చుట్టూ ద్వేషము లేకుండా (అప్రియమనో భావము లేకుండా) ఆశీర్వదించని". 118
- 2) ఏ ఏ జీవరాసులు కనపడుతాయో మరియు ఏ ఏజీవరాసులు అదృష్టముగా ఉంటాయో. ఏ ఏ జీవులు దర్శరగా విహరించుతాయో మరియు ఏజీవులు దూరముగా నివశిస్తాయో ఏ జీవులు జన్మించినాయో లోక ముందు జన్మించుతాయో ఆవిల్లా జీవులు సదాసుఖముగా ఉండని". 119
- 3) ఒకరు నిల్చుకొని ఉండని, నడచుచూ ఉండని, కూర్చొని ఉండని, లోక పరుండుకొని ఉండని ఎంతవరకు ఒకరు ఎచ్చరస్థితలో ఉంటారో, అప్పుడంతా అతడు మైత్రిభరిత చిత్తముతో నిండి ఉన్నవాడుగా ఉండని". 120
- 4) "అన్ని జీవులు, అన్నివ్రాణులు, మానవులు అందరు, ద్వేషము లేకుండా ఉండని, రోగము లేకుండా ఉండని, దుఃఖము లేకుండా ఉండని మరియు వారు వారనివారు రక్షించుకొని సుఖముగా ఉండని". 121
- 5) ద్వేషము ద్వేషమునుండి ఎప్పుడూ నాశనముకాదు. అద్వేష (మైత్రి) నుండి మాత్రము శాంతము అవుతుంది. ఇదే సనాతనధర్మ నియమము అయినది". 122
- 6) "ప్రతి జీవిగురించి ఏవిధమైన పక్షవాతము లేకుండా మైత్రిని ప్రసరించని. ఎంతవరకు నిస్వార్థమైన ప్రీతి స్థాపితము కాలేదో మానవ శాంతిని చూడలేడు". 123

24. సమాసమైన చిత్తము

- 1) "ఎవరి మనస్సు లోకముయొక్క సుఖదుఃఖములలో కప్పించడములేదో, శోకరహితమో, కలశరహితమో మరియు క్షేమ (శాంత) ముగా ఉన్నదో అదే మంగళములలో ఉత్తమమైనది". 124
- 2) "ఏవిధముగా పెద్దబండ వీచే గాఢానికి నిశ్చలముగా ఉన్నదో, అదేవిధముగా జ్ఞానులు స్తుతినిందెలకు వివలతముకారు. 125
- 3) "సుఖము మరియు దుఃఖములను త్యాగముచేయి, మొదలు మంచిమనస్సు, వెడ్డమనస్సు దూరముచేయి, విశుద్ధమైన సమమైన చిత్తమును శ్రేష్టమైన సమాధిని వ్రాప్తము చేసుకొని ఖడ్గమృగము మాచిరి ఒంటరిగా సంచారము చెయ్యి". 126
- 4) "ఎవరు శరీరము త్యాగము చేయుటకు ముందు కోరికలేనివాడు మరియు భూత భవిష్యత్తును ఆశ్రయించి లేడో, ఎవరు వర్తమానములోనూ ఆశ్రితముకాడో వానికి ఎక్కడా ఆసక్తి లేదు. 127
- 5) "ఎవరు భవిష్యముయొక్క విషయములలో ఆసక్తి లేకుండా ఉంటాడో మరియు భూతకాలము గురించి పశ్చాత్తాపము పడకుండా ఉంటాడో, ఎవరు స్మర్తములలో వివేకదర్శియో ఆతను ధృష్టియొక్క జాలములలో పడుటలేదు. 128
- 6) ఎవరు సమభావ చిత్తనో, సదాజగరూ కుడో, లోకములలో ఎవరికీ భారముకానీ, శ్రేష్టములోనూ దుఃఖించుటలేదో అతనిలో రాగము ఉండదు". 129

25. క్షాంతి (సహనము)

- 1) "పరులు నీగురించి విరుద్ధముగా మాట్లాడితే వారిగురించి ధ్వేషముతో యోచనచేస్తే నీయుక్త మానసిక అభివృద్ధికి అడ్డము అవుతుంది. అంతేకాకుండా నీవు వారిమాటలవంత సత్యమొ, ఎంత అసత్యమొ అని నిర్ధారించే నామర్థము పోగొట్టుకుంటావు." 130
- 2) "ఇది సనాతనముగా చెప్పిన విషయము, ఈ కాలము విషయమే కాదు జనులు మౌనముగా ఉండేవారిని నిందిస్తారు, ఎక్కువగా మాట్లాడే వారిని నిందిస్తారు, అలాగే మితముగా మాట్లాడే వారిని నిందిస్తారు. జగత్తులో నిందించకుండా ఉండేవారు ఎవరూ లేదు". 131
- 3) ఎవరు ధ్వేషములేకుండా చెడ్డమాటలను, దెబ్బలను మరియు శిక్షను సహించుకుంటానా, ఎవరి నిజమైన శక్తియు సహనమే అయినదా వానిని నేను బ్రాహ్మణ అంటాను. 132
- 4) "సంగ్రామములో ఏనుగు విల్లునుంచివచ్చిన బాణాలను సహించే విధముగా నేను చెడ్డమాటలను సహించుతాను, దుశ్శీలమైనవారు అనేకమంది ఉన్నారు". 133
- 5) సహనమే తపస్సులన్నింటిలో ఉత్తమమైనది". 134

26. సంతుష్టి

- 1) "సంతుష్టి నే పరమ ఐశ్వర్యము" 135
- 2) "నీవు అనవసరమైన యశస్సు యొక్క లాభమును పడవద్దు". 136
- 3) "బంగారు నాణ్యముల వర్షము పడిననూ భోగాభిలాషి తృప్తి పొందలేడు . ఈ ఇంద్రియముల రుచి అల్పము, క్షణికము. అయితే దుఃఖము అపారము". 137
- 4) "ఎవరు లావు పొట్టలేకుండా ఉంటాడో, తక్కువ భోజనము చేస్తాడో, తక్కువకోరికలు కలిగి ఉంటాడో మరియు లోభరహితముగా ఉంటాడో అటువంటి కోరికలు లేని (సంతుష్టమైన) వ్యక్తి శాంతముగా ఉంటాడు". 138
- 5) "తనకు కానీ లోక పరులకు కానీ లోక ఐశ్వర్యముకుకానీ, నొమ్మాజ్యముకు కానీ లోక పిల్లలకు కానీ తప్పును (పాపమును) చేయకూడదు. అటువంటివాడు మాత్రము శీలవంతుడు, జ్ఞాని మరియు ధార్మికుడు. 139

27. దానము

- 1) "ధర్మదానము సర్వ దానముల కంటే శ్రేష్ఠమైనది". 139
- 2) "మూడురకాల దానములు ఉన్నాయి: లౌకిక వస్తువుల దానము, అభయ దానము మరియు ధర్మదానము". 140
- 3) కలుపు పంటకు ముప్పు, రాగము మారవ కులమునకు ముప్పు. అందువలన రాగరహితులకు ఇచ్చినది మహత్వమును ఇస్తుంది" 141
- 4) "దానము ఇచ్చేటప్పుడు ఫలాపేక్ష ఉంచుకొని దానముచేస్తారు. అయితే ఎవరు ఫలాపేక్ష రహితముగా దానముచేస్తారో వారిపుణ్యమును చెడిపివేయలేరు. 142
- 5) దానము వలన మిత్రులందరిని చేర్చి ఉంచవచ్చును". 143
- 6) దానమును చేయి మరియు దానము ఇచ్చేసమయములో సర్వుల గురించి మనసును ప్రసన్నముగా ఉంచు, దాని దానముపైన అవలంబితమై ఉంటాడు ". 144
- 7) "దానమును తీసుకున్నవాడు దానిని మరువవద్దు దానమును ఇచ్చి వాడు దానిని స్మరించవద్దు". 145

28. శ్లోగము

- 1) "సుఖములలో ఇంద్రియముల సుఖము మరియు శ్లోగము సుఖము అని రెండురకాలుగా ఉన్నాయి. దీనిలో శ్లోగముయొక్క సుఖము ఇంద్రియ సుఖములకంటే గొప్పది. 146
- 2) "లోకముయొక్క కామభోగముల దుష్ఫలిణామములను మరియు శ్లోగము యొక్క కల్పాణమును (మహత్తమును) చూసి నేను తపస్సుచేయను బయలుదేరినాను. దీనిలోనే నామనస్సు ఆనమైనది". 147
- 3) అతనికి పుత్రులు, పశువులు, భూములు, మరియు ధనముయొక్క ఆసక్తిలేకుండా ఉన్నది మరియు అతనికి తన మరియు పరులు అనే భేదభావములేదు. 148
- 4) కామభోగముల ఆపేక్ష(పడకుండా)లోని ఆ వ్యక్తిని ఉపశాంత అని పిలుస్తారు. అతనికి ఏవిధమైన సంసారిక భందనములేదు. అతను తృప్తి(కోరిక)ను దాటి పోయినాడు. 149
- 5) రాగము మరియు పిసినారితనమునుండి రహితమైన ఆముని తనను శ్రేష్ఠ, సమానము మరియు నిష్కములకు పోల్చుకొనేదిలేదు. అతను పునర్జన్మములో పడేదిలేదు. ఏందుకంటే అతను జన్మనుండి మీరిపోయినాడు. 150

29. ప్రయత్న శీలము (వీర్య)

- 1) "ఎవరు పరిశ్రమించేవాడో, జగ్రతనో, శీలవంతనో, వివేచియో, సంయమియో, యోగ్యజీవనమును నడిపి వాడో అటువంటి శ్రమశాలయొక్కయశస్సు అభివృద్ధి పొందుతుంది". 151
- 2) "భక్తువు లారా, అకుశలముల నాశనమునకు మరీయు కుశలస్థితుల ఉదయమునకు సహాయమైన ఏకైకాంశము అంటే ప్రయత్నశీలము అయినది". 152
- 3) నిభాణమును కోరుకొనేవృక్తి నిద్ర, జడత్వము మరీయు ఆలస్యమును జయించాలి. అజగ్రత్త గా లోకుండా ఉండని, అభిమానములో పడకుండా ఉండని. 153
- 4) నూరు సంవత్సరముల సోమరితనము యొక్క మరీయు జడమైన జీవితముకంటే ఒక దినము యొక్క అపార పరిశ్రమమైన ఉపయుక్త దినము ఉత్తమమైనది. 154
- 5) "కేవలము నాలుగు వాక్యముల కథయే ఉండని నాధకుడు దానిమాచిరే జీవించితె(ధర్మమంతే)లోతైన విద్య తెలిసినవాడు మరీయు ధర్మమును యథాతథముగా అర్థము చేసుకున్నవాడు అంటాము". 155

30. సత్యము

- 1) "మీరు సత్యమును ఏదైనా ధర్మములొ వొతికినపుడు దొరికిపో దానిని స్వీకరించండి". 156
- 2) సత్యమే రసములలో న్నొ దిష్టమైనది". 157
- 3) "సత్యమునుండి యశస్సును వ్రాప్తి చేసుకుంటాడు". 158
- 4) "సత్యమే అమృతవాణి అయినది. ఇది సనాతన నియమమైనది. దీనిని సత్య, అర్థ మరీయు ధర్మమునుండి ప్రతిష్ఠితమైన సంతులు తెలిపినారు". 159
- 5) "సత్యములన్నింటిలో చతురార్చ్య సత్యములే శ్రేష్టమైనవి". 160
- 6) మూడింటిని అదిమి ఉంచలేము: సూర్య, చంద్ర మరీయు సత్యము. 161
- 7) "సత్యమైన మాట ఇచ్చినపుడు దానిని పూరించేతరాల. నీవు చేయలేని మాటను (పనిని) ఏప్పుడూ ఇవ్వవద్దు". 162

31. ధృఢనిర్ధారము

- 1) ఎవరు ధృఢతనుండి పరిశ్రమచేస్తారో వారు మిథులను, నౌ భాగ్యమును, ఖ్యాతిని మరియు సుఖమును పొందుతారు". 163
- 2) ఏ విధముగా సముద్రము మధ్యలో అలలురావో, స్థిరమున్నాపితము అయిఉంటుందో అదేవిధముగా స్థిరము, చంచలరహితమైన భక్తువు తృప్తిను చేయకుండా ఉండనీ". 164
- 3) ఎవరు భూమిమాచిరి విరోధములేనివారో, ఎవరు ఇంద్రకీలముమాచిరి ధృఢనౌ, ఎవరు బురదలేని లోతైన, తేటైన పరిశుద్ధనౌ అటువంటి వానికి ముందిన సంనారములేదు". 165
- 4) "ఎవరు సంపూర్ణముగా స్వర్గము, మానవ మరియు బ్రహ్మలోకమును గెలచి, సర్వలోకముల బంధనములనుండి ముక్తిచెందినవాడో, అటువంటి స్థిరమైనవాడు క్షేత్రజితను అయినాడు". 166

32. జ్ఞానము

- 1) "జ్ఞానము నుండి పురుషుడు పరిశుద్ధము అవుతాడు". 167
- 2) నాలుగువిధములుగా ప్రశ్నకు ఉత్తరము ఈయవచ్చును. నేరమైన ఉత్తరము, ప్రతిప్రశ్నను వేసి ఉత్తరము, విశ్లేషణాత్మకమైన ఉత్తరము మరియు వ్యర్థప్రశ్నలను ప్రక్కకు వేసి ది". 168
- 3) అన్ని విషయములను ఈ విధముగా ఆలోచించండి. ఏవిధముగా అంటే యక్షణిగారడు బ్రమలను సృష్టించువాచిరి, సత్యము అది చూచినట్లో కండితముగాకాడు". 169
- 4) జ్ఞానమువంటి ఐశ్వర్యములేదు మరియు అజ్ఞానము వంటి పే దరికములేదు". 170
- 5) జ్ఞానికి మూడు లక్షణాలు ఉంటాయి. ఏవి అవి? అతడు యోగ్యమైన యోచనములతో కూడి ఉంటాడు. యోగ్యమైన మాటలను మాట్లాడతాడు మరియు యోగ్యమైన పనులను చేస్తూ ఉంటాడు."171

33. శక్తి

- 1) "ఇప్పటినుంచే ఒకరు తన మనసు యొక్క అభివృద్ధికోసము శక్తికి మించి శ్రమించవలెను. ఎందుకంటే మరణము ఎప్పుడు వస్తుందో తెలియదు. 172
- 2) "ఎవరు కఠినముగా పరిశ్రమించేవాడో మరియు అవాయ సన్నివేషములలో భయము లేకుండా ఉంటాడో వానికి యశస్సు దొరుకుతుంది". 173
- 3) "వ్యక్తియు పరాక్రమమునుండి దుఃఖము యొక్క ముక్తాయమును చేస్తాడు". 174
- 4) "పదాలు నాశనము చేయు మరియు గుణపడినువ శక్తిని పొందినవి. ఎప్పుడు పదాలు సత్య మరియు దయ నుంచి వస్తాయో అప్పుడు అవి విశ్వమునే బదలాయించవచ్చు". 175
- 5) ఏ భిక్షువు ఉత్సాహిత పరిశ్రమచేత కూడి ఉంటాడో అకుశలములను త్యజించను సదాశ్రమపడుతాడో, కుశలములను ప్రాప్తి చేసుకుంటాడో, దానిని ఎవ్వరిక నుండి కాపాడుతాడో ఈవిధముగా అతను శక్తిని సంపాదిస్తాడు". 176
- 6) ఐదు బలములు ఉన్నాయి అవి ఏవి అంటే: శ్రద్ధాబలము, వీర్యభలము, స్మృతిభలము, సమాధిభలము, మరియు ప్రజ్ఞాభలము." 177

34. అజ్ఞానము

- 1) "దుఃఖము స్వరూపమును అర్థము చేసుకోకుండా ఉండడము, దుఃఖము ఉదయ (పుట్టడము) తెలుసుకోలేక ఉండడము, దుఃఖనిరోధము మరియు దుఃఖము నిరోధవార్తమును తెలియక ఉండడము, దీనినే అజ్ఞానము అంటారు." 178
- 2) "ఈ నాలుగు ఆర్యసత్యములను మీరు మరియు నేను అర్థము చేసుకోకుండా ఉండడము వల్లే మనమందరమూ ఈ సంసారములో అనంతకాలమునుండి తిరుగవలసి వచ్చినది." 179
- 3) "ఏవరూ రావడము మరియు పోవడము వార్తమును తెలియలేదో, మరియు రెండు అంతములను తెలియలేక వృథామతో ఏడ్చుచూ ఉన్నాడు". 180
- 4) వారు చిత్త మరియు ప్రజ్ఞయ విముక్తి నికా సందారహితమై ఉన్నారు. వారు దుఃఖమును అంత్యముచేయను అయోగ్యమై ఉన్నారు. వారేజన్మజరాదల్ల పడేవారు అయిఉన్నారు". 181
- 5) అన్ని కశ్యపములకంటే అవిద్య పరమ కశ్యపమైనది. ఈ ఒక్క కశ్యపమును నాశనముచేసి నిర్మలముగా ఉండండి భక్తువులే." 182

35. విముక్తి

- 1) "ఎవరు ఏకాంతము యొక్క మధురతను మరియు ప్రశాంతము యొక్క గంభీరతను రుచిచూస్తాడో అతను భయమునుండి మరియు వాపమునుండి ముక్తుడు అవుతాడు". 183
- 2) వాతదీ అంతా క్షీణము అయినది (వాతవృత్తులు) క్రొత్తదీ ఎప్పుడూ ఉదయించదు "ఈ రీతి మాచీరి వారి చిత్తము జన్మనుంచి విముక్తి పొందుతుంది". 184
- 3) "సమస్యలు ఏకకడ ఉదయించుతాయో అక్కడనే పరిహరించవలెను. తరువాత అక్కడ నుండి ముందుకు పోవలెను". 185
- 4) "ఈ శ్రేష్ట జీవనము లాభము, గౌరవము, కీర్తికోసముకాదు, శీలసంపన్నము మంచి అనుకూలము కోసముకాదు. సమాధి లాభముకోసముకాదు. జ్ఞానదర్శనము హితానుకోసముకాదు. భక్తువలె అచలమైన చిత్తవిముక్తియే దీనిగురి. ఇదే చెట్టుయొక్క నారమైన దిండు, నాధనయొక్క శిఖరము". 186
- 5) "ఏ స్థితికీ సర్దుకొని పోవడము అనేది సరి అనిపించేదికాదు". అని జ్ఞానము తెలుసుకొని అన్నిస్థితులలోను అనిత్యమును గ్రహించుకొని. దుఃఖమును గమనించుకొని అనాత్మను గ్రహించుకొని, నిరోధించు ఏందుకంటే తెలుసుకుంటూ దేనికీ అంటుకుండేది ఉండదు. దేనికీ అంటుకోకుండా తనకు తానే నిర్మాణమును ఒంటిగా నొధించుతాడు". 187

36. స్వ-శ్రద్ధ

- 1) "తననుండే వాపము అవుతుంది, తననుండే కలుషితము అవుతాడు
తననుండే వాపము వర్జితముఅవుతుంది, తననుండే పరిశుద్ధము
అవుతాడు. పరిశుద్ధత మరియు పాపాలు తననే అవలంబించినాయి,
ఎవరూ పరులను శుద్ధి చేయలేరు". 188
- 2) "మానవుడు తన అధ్యునిని తానే కారణము". 189
- 3) శ్రద్ధ జ్ఞానము నుండి ఉదయించుతుంది మరియు శీలమునకు
తల్లికూడా" 190
- 4) "తనకుతానేరక్షకుడు, తనకుతానేరాజు (శరణు) అందువలన
వ్యాపారస్తుడు తన గుర్రమును అధీనములో ఉంచుకొనునట్లు
తనను రక్షించుకోని". 191
- 5) "ఈ లోకములో శ్రద్ధా అనెడి ధనమే శ్రేష్ఠము". 192
- 6) మానవ శ్రద్ధనుండి సంసారముయొక్క ప్రవాహమును
దాటుతాడు". 193

37. ఐశ్వర్యము

- 1) ఆరోగ్యము పరమలభము. సంతుష్టియే శ్రేష్ఠ ఐశ్వర్యము. విశ్వాస యోగ్యమైనవాడు శ్రేష్ఠబంధువు. నిర్ఘాణమే పరమసుఖము". 194
- 2) "ధృహస్తుడు తన ఐశ్వర్యమును నాల్గు భాగాలుగా పంచుకుంటాడు;
 - 1) నిత్యము ఉపయోగించేదానికి 2) దానానికి 3) పెట్టుబడికి 4) ఆపదసమయమునకు. 195
- 3) "ఒకరు ప్రజ్ఞాపూర్వకముగా ఆలోచించి ఖర్చు చేయవలెను. అతని లాభ అంశమును అతిఖర్చు చేయకూడదు, అతి తక్కువగా కూడా ఖర్చు ఉండకూడదు. ఎందుకంటే ఎక్కువఖర్చు చేస్తే భారే అవుతాడు. అతి తక్కువ చేస్తే లోభి అవుతాడు". 196
- 4) ఐశ్వర్యము మూర్ఖుని మాత్రము నాశనముచేస్తుంది, అయితే శ్రేష్ఠత్వము అన్వేషన చేసే వానికికాదు. ఐశ్వర్యలోభి తనను మాత్రమేకాక, పరులనూ నాశనముచేస్తాడు". 197
- 5) "నాకు పిల్లలు ఉన్నారు, నాదగ్గర ఐశ్వర్యము ఉన్నది అని మూర్ఖుడు కష్టములో చిక్కుకుంటాడు. అయితే వాస్తవముగా ఆతనికి అతడేలేడు. ఇంక ఏక్కడిపిల్లలు, ఏక్కడి ఐశ్వర్యము? 198
- 6) "ఉచితకార్యములు చేసే వాడు, ధైర్యవంతుడు మరియు పరిశ్రమము చేసే వాడు ధనమును సంపాదిస్తాడు". 199
- 7) శ్రేష్ఠమైన ధనములు ఏడు అవి: 1) శ్రద్ధ 2) శీలము 3) ధావము చేయుటకు సిద్ధు పడేవాడు 4) ధావభితి 5) విధ్య 6) త్యాగము మరియు 7) ప్రజ్ఞ". 200

38. మిత్రత్వము

- 1) "హృత్పూర్వక మిత్రత్వము పరమ మధురముగా ఉంటుంది". 201
- 2) "ఒక్కరికి యోగ్యమిత్తుడు (తనకంటేశ్రేష్ఠ (లోక) సమాన) దొరకకుంటే ఒంటరిగా ఉండేది ఉత్తమము. అయితే మూర్ఖుల సంఘము వద్దనేవద్దు". 202
- 3) "ఈ నాలుగు రకాలవారిని నీవు నీ మిత్రులు అని తెలుసుకో
1) సహాయముచేసే వాడిని 2) సుఖదుఃఖములలో సమభాగముగా ఉండేవాడు 3) బుద్ధివాదముచేప్పే వాడు 4) అనుకంపముతో కూడినవాడు". 203
- 4) "ఏవిధముగా పొగడ్డ మిత్రులనుండి దురుపయోగమై హని అవుతుందో అదేవిధముగా శత్రువు యొక్కనింద కొన్నినొర్లు సరిగాఉంటుంది". 204
- 5) ప్రియమైనవారి జన్మముల సంభందమునుండి ఉదయిస్తుంది మరియు వర్తమానము యొక్క అనుకంపముతో చేతనము చెందుతుంది. ఏవిధముగా అంటే కమలము నీరు మరియు బురదనుండి వికసించినట్లే". 205
- 6) "స్నేహము యొక్క కారణముతో దుఃఖము ఉదయిస్తుంది, అందువలన స్నేహము యొక్క దుష్ఫలిణాములను తెలుసుకొని స్నేహరహితము అయి ఖడ్గమృగము మాచీరీ ఏకాంతముగా సంచరించు". 206

39. తల్లదండ్రు లు

- 1) "తల్లదండ్రు లసీ వ, పత్నీపుత్రు ల పెంపకము మరీయు శాంతియుతమైన యోగ్యవృత్తి ఇవి అత్యంతమైన మంగళకరము. 207
- 2) "ఈ లోకములో తల్లదండ్రు లను సీ వించేడి సుఖము, సమనర సీ వచేసి డి సుఖము మరీయు పుణ్యవంతుల సీ వచేసి డి సుఖము". 208
- 3) మాతాపితరులకు సీ వచేయువ వివేకవంతుడు ఇక్కడే ప్రశంశనుపొందుతాడు, తరువాత మంచి మార్గములో ఆనందించుతాడు". 209
- 4) తల్లదండ్రు లకు అన్నిరకాల పూర్ణసీ వ చేసియూ, వారికి ఈ విశ్వము ఆధీపత్యము ఇచ్చిననూ వారి బుణమును తీర్చడము నొధ్యముకాదు". 210
- 5) తల్లదండ్రు లకు అన్ని రకాల సహాయము చేసి డి, చేయవలసిన కర్తవ్యములను చేయడము, కుటుంబముయొక్క మంచి సంప్రదాయవాలన, ఘనతను కాపాడడము, వారీఆస్థిని బాగా చూసుకోవడము, వారి మరణము తరువాత వారిపే రుతో దానము చేసి డి పిల్లల కర్తవ్యమైనది". 211

40. పిల్లలు

- 1) "పిల్లలను వాపమునుంచి తప్పించడము". 212
- 2) పుణ్యమును చేయను ప్రోత్సాహించడము". 213
- 3) యోగ్యవిద్యాభ్యాసము మరీయు వృత్తు లలో చేర్చించడము". 214
- 4) యోగ్యమైన వారితో వివాహము జరిపించడము, మరీయు (కాలము) సమయము వచ్చినపుడు వారికి ఆస్తి నిశ్చయము-ఇవి తల్లిదండ్రుల కర్తవ్యమైనది". 215
- 5) వివేకవంతులు పిల్లలను అపాయమునుండి భయమునుండి మరీయు చెడునుండి రక్షించుతారు". 216

41. పతి

- 1) పురుషుడు తన పత్నితో ఈ ఐదురీతులలో నడుచుకొనవలెను.
- 1) అతను పత్నితో కరుణభరిత మరియు గౌరవయుతమైన మాటలను మాట్లాడవలెను. 217
- 2) పత్నితో కటువాక్యములు మరియు నిందనతో వర్ధించవద్దు. 218
- 3) పత్నితో నిష్టావంతరుగా ఉండవలెను (అంటే పరస్పరీ లతో సంభంధము ఉండకూడదు) 219
- 4) అతను తన ఐశ్వర్యమును అంతా ఆమె చేతికి ఇవ్వవలెను. 220
- 5) అతను ఆమెకు తన నొమర్శమునకు తగినట్లు వస్త్రా లను మరియు ఆభరణాలను ఇవ్వవలెను". 221

42. పత్తి

- 1) పత్తి తన పతితో ఈ ఐదురీతులలో నడుచుకొనవలెను:
 - 1) ఇంటిని లోక సంపత్తును వ్యవస్థితముగా చూచుకొనిపోవడము.
 - 2) పతియొక్క బంధువులకు సహాయము చేయడము
 - 3) పతియొక్క సంపత్తును రక్షించేది
 - 4) నిష్ఠావంత అయి ఉండవలెను
 - 5) పరిశ్రమముచేసి వృద్ధిగా ఉండవలెను, సమయమునకు సరిగా ఆహారము చేసి వడ్డించవలెను". 221
- 2) ఎవరు సదా పీడిస్తూ ఉంటారో, కోపముతో ఉంటారో, భర్తను అలక్షించేవారో అటువంటివారు కష్టము కలిగించే పత్తి అయి ఉంటారు". 222
- 3) ఎవరు భర్తా ఆదాయములో తన్మరీస్తారో, అసత్యము చెప్పేవారో, మోసముచేసేవారో ఆమెను చోరభార్య అంటారు". 223
- 4) ఎవరు విధేయరో, కార్యదక్షరో, మరుమాటాడకుండా అన్నివనులు చేస్తారో, సహనామూర్తయో ఆమెను భార్య అంటారు". 224

43. ఆరోగ్యము

- 1) ఆరోగ్యము పరమలభము. 225
- 2) "రెండు ప్రకారములయిన రోగములు ఉన్నాయి, అవి అంటే, శారీరక రోగము మరియు మానసిక రోగము, శారీరక రోగమునుండి ముక్తి పొందడము ఒక సంవత్సరము, లోక 2 సంవత్సరాలు, నూరు సంవత్సరాలనుండి పౌష్యకాలమునకు రోగమునుండి ముక్తి పొందడము కోసము ఆనందిస్తారు, అయితే మానసిక క్లేషములముక్తరవదల అన్యులు మానసిక రోగమునుండి ముక్తిపొందడము ఒక క్షణము కూడా ఆనందించేదిలేదు". 226
- 3) "లోభము, ద్వేషము మరియు మోహము ఈ మూడు రోగము యొక్క ముఖ్యప్రతినిధులు అయినాయి". 227
- 4) "ఎవరు స్నేహితులను నమ్మరో, అస్థిర చిత్తం మరియు ఋత్రులలో చెడు గావర్తించేవాడో, ఆతని ఆరోగ్యము సరిగా ఉండేదిలేదు". 228
- 5) రోగమును (జన్మ) ముందేరాకుండా చేయడము నివారణకంటే ఉత్తమమైనది'. 229
- 6) శరీరము రోగమునకు గురిఅయినప్పుడు మనసును దుర్మలము కాకుండా ఉండని". 230

44. వైరాగ్యము (విరాగ)

- 1) "చక్షువిన విషయములౌ లౌల్యమువద్దు గ్రామకథలనుండి చెవులను
మానుకొ (రక్షించుకొ) మరీయు లోకములౌ దేనిని
స్వీకరించవద్దు". 231
- 2) దేనినై నానాధించవలెనంటే ఎక్కువ దుడతా పూర్వకముగా శ్రమించు".
వదులైన సమణజీవనమును కోరికలదూలును పూన్తుంది". 232
- 3) "లోకములౌ 5 కామలోకములలౌ మరీయు ఆరవది అయిన చిత్తములౌ
(పైన) ఆసక్తి లేకుండాఉంటే దుఃఖమునుండి ముక్తి
దొరుకుతుంది". 233
- 4) "నియమములలో సంయమముతోఉండు. ఐదు ఇంద్రియములలౌ
కాయగతాన్వృత్తి న్నాపించండి. వైరాగ్యము వృద్ధిచేవాడిగాకానీ". 234

45. బింత

- 1) "జ్ఞానిపురుషుడు భవిష్యత్తు గురించి ఏవిధమైన భరవసను ఉంచుకోడు మరీయు గతింబివోయినకాలము గురించి పశ్చాత్తాపముచెందడు". 235
- 2) జయము శత్రుత్వమును తయారు చేస్తుంది. ఓడిపోయినవాడు కుర్చి శోకిస్తాడు. అయితే శాంతముగా ఉండేవారు జయాపజయములను విడచి సుఖముగా ఉంటారు". 236
- 3) అన్నిజీవరాశులు కొరతనుండి ఉన్నాయి మరీయు అతి ఆశనుండి ఉన్నవి మరీయు తృప్తయొక్క గులాము అయినది". 237
- 4) "ఇదు కూడా సంభవనీయము చెడ్డవైద్యుని చేదుఅనుభవము అయినతరువాత మంచివైద్యుని నమ్మను బెదురుతారు". 238

46. బంధనములు

- 1) ఏ వ్యక్తియు వాపయుతమైన ఆలోచనలతో కూడిఉంటారా, ఏవరీబావోద్రేకములు భలమైనవిగా ఉన్నాయో, ఎవరు సుఖమువిడిచి వేరేమీచూడలేదో అటువంటివాని కోరిక వేగముగా పెరుగుతుంది. నిజానికి అతడు బంధనమును భలముచేస్తున్నాడు". 239
- 2) "ఏవేవి ఇనుమునుండి, మరనుండి లోక పథమునుండి అయిన బంధనాలు ఉన్నాయో అవేబీభలముకాదు అని జ్ఞానులు పలుకుతారు. అయితే ఆభరణాలకుకానీ, వస్త్రాలకుకానీ, పిల్లలకోసము మరియు భార్యల ఆసక్తియే అత్యంతమైన బలప్రవాద బంధనాలు అని జ్ఞానులు చెబుతారు. 240
- 3) ఎవరిలో ప్రియ మరియు అప్రియమైన భావనలలోవో అతనిలో భంధనాలులోవు. 241
- 4) "ఒకరు కోపమును విడువవలెను, అహంకారమును విడిచిపెట్టవలెను. ఒక్కరు అన్నిబంధములనుండి ముక్తిపొందవలెను, ఎవరు దేహ మరియు మనసుకు అంటుకొనిలోరా వారికి ఏవిధమైన నష్టము లేదు. 242
- 5) "ఏ విధముగా చేప జాలమును బేధించిబయటకువచ్చునో అదేవిధముగా బంధనములను నష్టముచేసి, నిలువకుండా ఉండే అభంగమైన అగ్నిఅయి సర్వభంధనములను కాళ్ళ (కత్తరించి) ఖడ్గమృగము మాదిరి ఏకాంతముగా సంచరించు". 243

47. విమర్శ

- 1) "మీకల్పనలను నమ్మవద్దు. మీనమ్మకాలకు నిర్ణయాలకు సరిపోతాయని ఎప్పుడూ స్త్రీ కరించవద్దు. ప్రకటితమైన వార్తలకుకానీ, సంప్రదాయాలకుకానీ లేకా విని ఉండాను అని కానీ అటువంటివాటిని నమ్మవద్దు. తరతరాలనుండి వంశికముగా వచ్చినది అనికానీ, గాఱవార్తలకుకానీ (లేక) సునిశ్చిత పూజ్య (పవిత్ర) గ్రంథాలలో ఉంది అనికానీ నమ్మవద్దు మరియు స్త్రీ కరించవద్దు. 244
- 2) "ఇది ప్రమాణబద్ధ మరియు సాధారపూరితమైన దానినిగా చెప్పడమైనది అనినాకూడా నమ్మవద్దు, స్త్రీ కరించవద్దు, వివేకవంతుడు జనులు అతనిగురించి ఏమైనా ఆలోచనచేయని, దానినుండి ప్రభావితముకాడు". 245
- 3) తర్కబద్ధమైనది అనికానీ మరియు ఊహకు దొరుకుతుంది అనికానీ అజప్రాయమునకు సరిపోతుంది అనికానీ, దేనిని స్త్రీ కరించవద్దు. ఎవరు అనారమైనదానిని సారమని సారమైనదానిని అనారమని మిథ్య గ్రహికలనుండి కూడి ఉన్నారో వారు ఎప్పుడూ సారమును సాధించలేరు". 246
- 4) ఎప్పుడు మీకు కొన్నివిషయాలు అకుశలమైనవి మరియు చెడ్డది అని తెలుసుకుంటారో అప్పుడు దానినిత్యజించు మరియు ఎప్పుడు కొన్ని విషయాలు కుశలమైనవి మరియు హితమైనవి అనితెలుసుకుంటావారో దానినిస్త్రీ కరించి అనుసరించండి". 247
- 5) ఏ ఏ విషయములనుండి ఇప్పుడు మరియు ముందే దుఃఖము అనుభవించవలసి వస్తుందో మరియు మనము మరియు పరులు దుఃఖముపడవలసి వస్తుందో అదే అకుశలమైనది". 248

48. పశ్చాత్తాపము

- 1) "పశ్చాత్తాపములో వాపవిముకతకానీ". 249
- 2) "మీతప్పులను అర్హులలో ధైర్యముగా నివేదించుకోండి". 250
- 3) "ఎవరు తన శ్రేష్ఠ పుణ్యకార్యములనుండి వాపమును మూస్తాడో అటువంటివాడు మోడాలనుండి బయటికివచ్చిన చంద్రునిమాదిరి లోకానికి ప్రకాశము ఇస్తాడు. 251
- 4) "ఎవరిలో నష్ట, ధర్మ, ధైర్య, మరియు శ్వాగము ఉంటుందో అతను ఈ లోకమునుండి పరలోకమునకు పోయినతరువాత పశ్చాత్తాపము పడడు". 252

49. నాధన

- 1) "నాలుగురకాల జనాలు ఉన్నారు: 1) ఒకడు విద్యను అల్పముగా తెలుసుకుంటాడు. మరియు దాని ఫలమును పొందలేడు. 2) ఇంకొకడు విద్యను అల్పముగా తెలుసుకుంటాడు అయితే దానిఫలమును విస్తారముగా అనుభవిస్తాడు, 3) మరీ ఒకడు అవారముగా విద్యను సంపాదిస్తాడు. అయితే దాని ఫలము మిత్రము పొందలేడు. 4) మరీ ఒకరు అవారమైన విద్యను తెలుసుకొని అవారమైన లాభమును సంపాదిస్తాడు". 253
- 2) రథమునకు నాలుగు చక్రాలు ఉన్నట్లు. దేవతలకు, మానవులకు నాలుగు ఆధారాలు ఉన్నాయి. వానినుండే వారు ధీర్ఘకాలము శ్రేష్ఠత్వము మరియు ఉన్నతి పొందుతారు. అవి ఏవి అంటే
 1) యోగ్యమైన స్థలములో నివసించేడి 2) అర్హరితో కలవడము
 3) స్వంతమైన వ్యక్తిత్వము వికాసించువుడు. మరియు 4) వాసుక పుణ్యమును సంపాదించి ఉండడము". 254
- 3) "నాలుగు విధములైన వృక్షులు ఉన్నారు; 1) ఒక వృక్షి వట్టి డాంబాఅకముగా చెబుతాడు అయితే నొదించేడిలేదు. 2) ఇక్కడ వృక్షి డాంబకములేదు అయితే నొధిస్తాడు 3) ఇక్కడవృక్షి జంబముగా చేప్పే దిలేదు మరియు నొధించేడిలేదు. 4) ఇక్కడ నొధిస్తాను అని చెప్పతాడు అదేవిధముగా కార్యములో దానిని నొదించి చూపిస్తాడు". 255
- 4) "ఏ విధముగా ఒకరి తల లోక తలపై నబట్ట కాలో (మండే) టప్పుడు దానిని ఆర్పడానికి ఏవిధముగా కార్యము చేయడానికి వస్తారో అదే విధముగా ఒకరు ఇచ్చాశక్తి నుండి, ప్రయత్నశీలతనుండి, జగ్రత్తగా, లేనటువంటి కుశలస్థితులను తయారు చేసుకొని వానిని వృద్ధి చేసుకుంటాడు అదేవిధముగా మానసిక ప్రశాంతత మరియు ప్రజ్ఞాను వ్రాప్తించుకుంటాడు". 256

50. అడ్డంకుములు

- 1) "పరిశుద్ధమైన సమాధికి మరియు ఉన్నతమైన జ్ఞానమునకు ఈ ఐదు అడ్డంకులు అయినవి. అవి అంటే 1) భోగభలాష 2) ద్వేషము 3) జడత మరియు సోమరితనము 4) అవిశ్రాంతి మరియు చింత 5) మరియు సందేహము". 257
- 2) "చిత్తముయొక్క 5 అడ్డంకులను త్యజించి చిత్తముయొక్క సర్వస్థితులనుండి దూరముఅయి. అనాసక్తుడు అయి, స్నేహమును (అంటుకోవడము) విడిచి ఖడ్గమృగముమాదిరి ఏకాంతముగా సంచరించు". 258
- 3) ఎవరు 50 జనాలను ప్రి మిస్తాడో అతనికి 50 శోకసన్నివేశాలు ఉన్నాయి. ఎవరు ఎవరిని ప్రి మించేదిలోదో వానికి శోకము లేదు". 259
- 4) "ఎవరి మనసు అడ్డంకులనుండి కూడి ఉన్నదో, అతను చేయవలసిన దానిని చేయలేడు. చేయకూడనిదానిని చేస్తాడు". 260
- 5) ఏవరి మనసు అడ్డంకులనుండి ముక్తి పొందినదో అటువంటిమనస్సు అణకువలాంటిది, కార్యశీలము, ప్రకాశమానము, దృఢమైనది మరియు ఆల (లోతై) మైన ఏకాగ్రశీలమైనది అయి ఉంటుంది". 261

51. త్రాగుడు

- 1) త్రాగుడుము వలన అవాయములు అంటో, ఐశ్వర్యముహని, కొట్లాడటము ఎక్కువకావడము. భకరమైన రోగాలకు గురికావడము చారిత్ర నాశనము, సిగ్గు లేనటువంటి వస్త్ర ధారనము. బుద్ధినాశనము మరియు కుఖ్యాతిపొందుతారు ". 262
- 2) "ఈ ప్రపంచము ఎల్లప్పుడు అంటుకొని కాలేటప్పుడు ఈనవ్వు ఏమిటికీ? ఈ ఆనందము ఏవిధమైనది? అంధకారములో మునిగిపోయిననీవు వెలుతురును వెతికిదేలేదా? 263
- 3) "ఎవరు ఎల్లప్పుడు మధ్యము అంగడిలలో ఉంటారో మరియు దానిలో ఆనందిస్తారో, వాడు నీటిలోపడినరాయి మునిగినట్లు, అప్పులవాడు అయి, తనకుటుంబమునకు అపఖ్యాతి తెచ్చి అవినీతివాలగును". 264
- 4) "అతనికి సభలలో గౌరవము ఉండదు, అతని మాటకు మెల్లము ఉండదు. అనావశ్యకమైన మాటలతో అతని సర్వ రహస్యము బహిరంగమౌతుంది; 265
- 5) మానవునికి 5 ఐశ్వర్యములు ఉంటాయి, అవి ఏవి అంటో: 1) ఆరోగ్యము 2) ధనము 3) మిత్రత్వము 4) శీలము మరియు 5) సమృద్ధి దృష్టి. అవి అన్ని త్రాగుడునుండి భ్రష్టము అయి, నష్టము అయిపోతాయి". 266
- 6) "త్రాగుడునుండి వ్యక్తిలో శీలము కనిపించదు అతని ఇతర శీలములు సడలము అవుతాయి, అతని మనసు వాపకృత్యములకు సులభముగా జారుతుంది". 267

52. జాదము

- 1) జాజాఆడేవాడు ఈ విధమైన అవాయములలో పడతాడు",
గెలినవాడు ద్వేషములకు గురీఅవుతాడు, ఓడినవాడు
ధనహానినుండి దుఃఖమును పొందుతాడు ధనహాని, అతని మాటకు
మెల్లము లేకుండా ఉంటుంది, అతను మిత్ర-బంధువులనుండి
తిరస్కారమునకు గురీ అవుతాడు. అతనికి వివాహమునకు స్త్రీని
ఎవ్వరూ ఇవ్వరు మరియు అతను భార్యను పోషించలేని వాడు
అవుతాడు", 268
- 2) ఎవరు జాదములో ఆనందిస్తాడో, త్రాగడములో ఆనందిస్తాడో,
వ్యభిచారములో నిరతుడో, అసభ్యుల సంఘము చేరుతాడో, జ్ఞానుల
సంఘము చేరడో అటువంటి వాని ఐశ్వర్యము క్షీణించుతుంది; 269
- 3) ఏవరు జాజాలో తన సర్వస్వ ధనమును పోగొట్టుకుంటాడో అది
అల్పమైన హాని అయినది. అయితే అన్నింటికంటే పెద్దహాని తథాగతర
గురీంచి మనసును దోషముచేసుకోవడము అయినది. 270
- 4) "ఏవ్వకి స్త్రీలవెనుకపడతాడో, త్రాగుబోతా, మరియు జాజా ఆడతాడో
సంపాదించిన సర్వధనమును నష్టముచేసి వాడో అదే అతని
అవసానికి కారణము అయినది". 271

53. సోమరితనము

- 1) "యువకుడై ఉండి బలష్ణముగాఉండి ఎవరు శ్రమించలేదో సోమరిఅయి ఉన్నాడో,ఎవరు తనగురించి నిర్ధారములను సడలించి ఉన్నాడో అటువంటి సోమరి ఎప్పుడూ జ్ఞానమార్గమును తెలుసుకోలేడు". 272
- 2) ఎవరిలో పగులుపూట నిద్రించే అలవాటుఉందో, అతిచల, అతిఎండ, చాలాసేపు అయినదీ అని సమర్థించుకొని తనకార్యములను ముందుకువేస్తాడో కేవలము అవకాశాలకు వేచిఉంటానో మరెయు పోగొట్టుకుంటాడో అటువంటివాడు గృహస్థ జీవనమునకు అర్హుడుకాడు". 273
- 3) "సోమరియు వాతావరణము నెపముతోను, కాలము నెపముతోను, ఆకల, దష్టిక నెపముతో ఏపని చేయదే ఉంటాడో అతనిలోక్రొత్తధనము రాకుండా పోతది అంతా ఖాళిఅయిపోయి దరిద్రుడు అవుతాడు" 274
- 4) "సోమరి అయిన గృహస్థ మంచివాడుకాదు. సంయమములేనిసాధువు మంచివాడుకాదు, కోపముచేసుకునేజ్ఞాని మంచివాడుకాదు" 275

54. మూర్ఖుడు

- 1) "మూర్ఖునికి జ్ఞానము మరియు కీర్తివచ్చేది అతనినాశనముకోసమే, అది అతని యశస్సును నాశనముచేసి అతని తలతిరిగిస్తుంది" 276
- 2) "అల్పజ్ఞులకు పశువులమాదిరి మారనముపెరిగిఉంటుంది కానిజ్ఞానముపెరగదు". 277
- 3) ఎవరు దోషరహితమైన శుద్ధ నిర్మలపురుషుని ద్వేషిస్తారో వారిహావము ఎదురుదిక్కులోవస్తున్న గొళికి దుమ్మునువిసిరితే అదేమూర్ఖునిపై నే పడేవిధముగాఉంటుంది" 278
- 4) ఎవరిలో కొరత ఉంటుందో అతను కీర్తికోసము ప్రచారము చేస్తాడు , అయితే పూర్ణముగా ఉండేవారు శాంతముగాఉంటారు. మూర్ఖుడు అర్థమునిండిన కుండవలె, అయితే పండితులు నిండిన జలాశయము మాదిరి ఉంటారు. 279

55. ప్రియమైనది

- 1) "కలహము, వివాదము, విలాపము, శోకము, పిసినారితనము, అహం, అభిమానము మరియు చాడీతనము ఇవన్నీ ప్రియమైనవి కనుక ఉత్పన్నము అవుతాయి. కలహము మరియు వివాదము స్వార్థమునుండి యుక్తమైనది మరియు వివాద ఉత్పన్నమునుండి చాడీతనము అవుతుంది". 280
- 2) "లోకములో ఏవిధమైన ప్రియ మరియు అప్రియములు ఉన్నాయో దానికారణమునుండే కోరిక ఉత్పత్తి అవుతుంది". 281
- 3) "ఇంద్రియవిషయముల స్వర్గనుండి సుఖ మరియు దుఃఖ వేదనలు ఉత్పత్తి అవుతాయి. స్వర్గలోకుంటే ఇవికానేకావు". 282
- 4) ఐదు రీతుల ప్రియమైన మరియు మనోరమమైన కామభోగములను త్యజించి శ్రద్ధాపూర్వకముగా గృహమును త్యజించి దుఃఖమును అంత్యముచేయి. 283

56. కోపము

- 1) "కోపముఉండేవాడు ఎంత కురూపి! అతను సుఖముగా పడుకోలేడు, అవార ఐశ్వర్యవంతుడైనను సహా అతను సదా పీ దవాడే, కోపముతో నిండినవాడు అయి అతను తనక్రియ మరీయు మాటలతో హింసించుకుంటా ఉంటాడు". 284
- 2) "నీకోపమును చంపు మరీయు సుఖముగాఉండు, నీకోపమునుచంపు మరీయు నీవు దుంఖించవు. కోపమును అన్నిరీతులలోచంపు దాని విషహారితమైనవేరులను మరీయు తీయని ముళ్ళులను తీసివేయి, కత్తిరించివేయి అటువంటి దానికి ఉదాత్తమైనవారు ప్రశంసించుతారు, కోపమును చంపినవాడు ముందేపడువడు". 285
- 3) "కోపము చేసుకున్నమనిషి శత్రువుకు ఈవిధముగా చెడునుకోరుకుంటాడు. "అతడు కురూపికానీ, దుఃఖములో మునగనీ, ఉన్నతి చెందకుండా ఉండనీ, పీ దవాడుకానీ, కీర్తిలేకుండాచోనీ, మిత్రులులేకుండాచోనీ, దుర్గతిపొందనీ, అయితే ఆవిధమైన కోరిక పరిణామము నుండి అతనే ముందే కురూపిఅవుతాడు, దుఃఖవంతుడు అవుతాడు, మిత్రులను పోగుట్టుకుంటాడు మరీయు దుర్గతిపోతాడు". 286
- 4) ఈ విధముగా మీకుమీరే శిక్షణ చేసుకొని: "మీము ఆకాశము మాచీరీగా శత్రుత్వభావము లేనిదే, కోపము, ద్వేషము లేకుండా, స్నేహతో ఈ జగత్తును విశాల అనంతమైన, కొలతకు మీరి వెలగించుతారు. 287

57. భయము

- 1) "ఏ విధమైన భయము ఉదయిస్తుందో అవన్నీ మూర్ఖుని మనసులో ఉద్భవిస్తుంది, జ్ఞానిలో కాదు" 288
- 2) "ఏకాంత ఫలరసమును త్రాగి, శాంతి రసము ఆస్వాదమును పొందినవాడు, వాపము లేనివాడు అవుతాడు, ధర్మరసమును ఆస్వాదించినవాడు భయములేనివాడు అగును!" 289
- 3) నాలుగు రకాల భయములు ఉన్నాయి. అవి అనగా; 1) జన్మభయము, 2) రోగభయము, 3) వృద్ధాప్యభయము, 4) మరణభయము ! 290
- 4) మరీయు నాలుగు రకాల భయములు ఉన్నాయి. అవి అనగా; 1) అర్హిభయము, 2) నీళ్ళభయము 3) రాజులభయము, 4) మరీయు దొంగళభయము.
- 5) "మరీయు నాలుగు రకాల భయములు ఉన్నాయి; 1) స్వనిందనభయము, 2) పరనిందనభయము, 3) శిక్షభయము మరీయు 4) దుర్గతిభయము". 292
- 6) ప్రియమైనదానినుండి శోకము ఉద్భవింపను, ప్రియమైనది కనుక భయము వుడుతుంది, ఎవరు పూర్ణముగా ప్రియమైన భావనమునుండి ముక్తులో వారికి శోకములేదు, భయము ఇంక ఏక్కడ!" 293

58. ధైర్యము

- 1) "దుఃఖము స్వర్గ అయిననూ సహా బిక్షువు ఏడువకుండా ఉండని, భవద తృప్తి చేయకుండా ఉండని మరియు భయానకముతో కంపితము కాకుండా ఉండని". 294
- 2) ఎవరు సమాధిలో ఉన్నత స్థితిని వ్రాపించుకున్నవాడో అతడు ధైర్యముగా సంపదించును, ధైర్యముగా నిలబడును, దీనికి కారణమేమి? ఎందుకంటే అతడు వాపసు యోచనలకు అతిపడై ఉండును. 295
- 3) "భయము మరియు మరణము ఎదురైనపుడు నా మనస్సు ఆహ్లాదకరమైనది. ఈ ఉత్సాహస్థితిలో శత్రువులను జయించినాను. నేను జీవనము పరిత్యాగము చేసివేసినాను. బ్రతికేదానికి ఆశించే ధీరుడు ఎప్పుడూ పరాక్రమనాహనము చేయలేడు". 296
- 4) "అర్థము - విషయము తెలుసుకొన్న జ్ఞాని ఆపద ఎదురైనపుడు ఎప్పటికీ భీతిచెందడు. దానిని చూసిన ఆతని శత్రువులు అతని వికారములేని ముఖమును చూసి దుఃఖించుదురు". 297
- 5) అపాయము విషయములో వివత్తును ఒప్పుకోవాలి. భవిష్యద భయమునుంచి రక్షించుకోవాలి. ధీరపురుషుడు రాభోవు అపాయములనుంచి తప్పించుకొనుచూ ఉభయలోకముల రక్షణ చేస్తాడు. 298
- 6) "గ్రామములో కూడా భయములేకుండా ఉంటాను, అరణ్యములో కూడా నాకు భయములేదు. రుజుమార్గములో కూడినటువంటి మైత్రి మరియు కరుణతో కూడి ఉన్నాను". 299

59. వాపము

- 1) "వాపమును 'అడి నాకు రాదు' అని అల్పము అని భావించవద్దు. ఏ విధముగా కుండ బంధువులనుండి నిండిపోతుందో అదేవిధముగా వాషియు తనను వాపముతో ముంచుకుంటాడు". 300
- 2) "ప్రతి ఒక వాపము చేసే వానికి ఏక్కువభాధను ఇస్తుందేకానీ నిరపరాధికి కాదు". 301
- 3) "మూర్ఖుడు తాను వాపము చేసే టప్పుడు దానిని తేనె మాచిరీ తీసి అని భావించుతాడు. అయితే దాని ఫలము అనుభవించేటప్పుడు దుఃఖములో పడి దుఃఖము అని తెలుసుకుంటాడు". 302
- 4) ఇనుములో పుట్టే తుప్పు ఇనుమునే తిన్నట్లు వాషిని వాపము దుర్గతిలో పడవేస్తుంది". 303
- 5) "వేతిలో గాయము లేకుంటే ఒకరు విషమును తీసుకొనిపోవచ్చు ఏవిధముగా విషము చేతికి ప్రతిక్రియచేయలేదో అదేవిధముగా వాపముచేయని వానికి ఏనష్టము లేదు" 304

60. జ్ఞాని

- 1) "చంపడము, దొంగతనము, అపద్రమము, మధ్యవానము మరియు వ్యభిచారము ఇవి జ్ఞానులనుంచి ఎప్పుడూ ప్రశంసను పొందలేవు" 305
- 2) "జ్ఞాని తన వర్తనను ప్రతిరోజూ పరీక్ష చేస్తూ ఉంటాడు". 306
- 3) ఒకరు పరులు ఏమినొధించినారు మరియు ఏమిత్తజించినారు అని పరుల తప్పను వెతకకుండా ఉండని. బదులుగా నేను ఏమి నొధించినాను మరియు దేనిని త్యజించలేదు అని అన్నేషించని". 307
- 4) కార్యములే మోసపుని శ్రేష్ఠ మరియు శుద్ధునిగా చేస్తాయి". 308
- 5) "సాధువులు ప్రతిఒక్క ఆస్తిని త్యజించుతారు. సంతరు భోగమునకు ఆతురతపడరు మరియు జ్ఞానులు సుఖమునకు మరియు దుఃఖమునకు గురిఅయినప్పుడు ఎక్కువగా సంతోషమును కాని దుఃఖమును కాని వ్యక్తపడచరు. 309
- 6) "తనకు తోచినట్లు తీర్మాణము చేప్పి వాడు ధర్మనిష్ఠుడుకాడు, వివేకవంతుడు మంచి మరియు చెడును అన్నేషించి చెప్పతాడు". 310

61. స్త్రీ

- 1) "దుశ్శరీతము స్త్రీ కి మలము, జిపుణతనము జ్ఞానికి మలము, సర్వ
చెడుకార్యములు ఇప్పుడూ మరీయు ముందునూ మలమే
అయినది". 311
- 2) కొంతమంది స్త్రీ లు, పురుషులకంటే ఉత్తములుగా ఉంటారు, ఓ
మహాజా వారిని బాగుగా పెంచుము,వారు శీలవంతులుగా ఉంటారు,
శ్రేష్ఠసతికి చక్రవర్తి వంటి అత్యుత్తమ కుమారుడు పుడతాడు". 312
- 3) స్త్రీ యు ధార్మికాలుగా ఉండవలెను, వాపములకు సిద్ధు,
భయపడేటట్లు ఉండవలెను కోపము, అనూయనుండి దూరముగా
ఉండవలెను, సంశయముతో ఉండకూడదు, దానగునము
ఉండవలెను, శీలవతి అయి ఉండవలెను, కార్యదక్షులు, జాగ్రూకరు,
జానెయు, దూరదృష్టి ఉండేవారు అయి ఉండవలెను. 313
- 4) "ఓ గౌతమీ, కొంతమంది స్త్రీ లు అరహంతలు అవుతారా?" అని
సంశయముతో ఉన్నారు చూపించు నీయొక్క అతిమానవశక్తిని,
నివారించు వారి సందేహమును." 314
- 5) "అన్ని ప్రక్కలా పురుషులే పండితులుకారు, కొన్ని సమయాలలో స్త్రీ లు
బుద్ధివంతులు అయి ఉంటారు". 315

62. సీ వ

- 1) "సమాజ సీ వ యొక్క నాలుగు విధములు 1) దానము చేసే వారు గా ఉండడము 2) సభ్యమైన మాట 3) సమదర్శిత్వము 4) శీలము. చక్రానికి కడ్డీలు ఉన్నట్లు దీనినుండి సమాజము నొగుతుంది". 316
- 2) "ఎవరు సమాజము సీ వచేయుటకు ఇష్టపడుతారో వారు సర్వులకు మిత్రులు అయి ఉండవలెను. ఎవరికి సహాయము చేయవలెనో వారి ఆవశ్యకతను తెలుసుకోవాలి, దానికావలెను, క్షమాపించుడు, సహనము ఉండేవారు అయి ఉండవలెను. అటువంటివారు ఖ్యాతిపొందుతారు". 317
- 3) మీరు సహనశీలురు కావలెను, కరుణాభరితులు కావలెను, ఎల్లప్పుడూ సీ వామనోభావముతో కూడుకొని ఉండవలెను. 318
- 4) "బహు జన సుఖముకోసము, బహు జనహితము కోసము, లోకానుకంపముతో చలించండి, సీ వ చేయండి". 319
- 5) పువ్వుల రాశినుండి అనేక పత్రములను చేసే విధముగా మానవుడు అయినతరువాత అనేకమైన సత్కార్యములను చేయవలెను". 320
- 6) "మీము పరులను సరిచేయడములో ఓడిపోతే, మమ్మల్ని ఎవరు చూసుకుంటారు". 321

63. పుణ్యము

- 1) "సత్కార్యములు చేయటములో తొందరపడు, చెడునుండి నీమనసును నియంత్రించు, ఎవరీ మనసు కుశలకార్యములను చేయను వేనుక, ముందుచూస్తుందో లోక నిధానిస్తుందో అతని మనసు పాపములో రమించుతుంది". 322
- 2) "నాకు పుణ్యము తట్టదు అని పుణ్యమును అల్పము అని అలక్షించవద్దు, ఒక్కొక్కహాని నుండి నీరువౌత్ర నిండినట్లే పుణ్యమును జానను నింపుతాడు". 323
- 3) "అసహిష్ణులలో క్షాంతిశీలను, క్రూరులలో నొధువు మరీయు లోభులలో విరాగికానీ". 324
- 4) "కుశలకార్యములు మానవునికి అత్మత్వమ జన్మ వ్రాప్తింప చేస్తాయి". 325
- 5) "పుణ్యమును సంపాదించే మూడు విధానాలు ఉన్నాయి' 1) దానవాలన, 2) శీలవాలన మరీయు 3) సమాధివ్రాప్తి". 326

64. పుణ్యరంధాలు

- 1) "పుణ్యరంధాలనుండి కొంచమే తెలుసుకున్ననూ, దానిమాచిరే నడుచుకొని రాగము, ద్వేషము మరియు మోహమును త్యజించి సరిగా తెలుసుకొని, ఇక్కడి మరియు పరలోకము యొక్క దేనికీ అంటుకోకుండా అతను అరహంతుల ఫలములలో భాగి అవుతాడు. 327
- 2) "సుగంధరహితమైన సుందరమైన పుష్పము ధరించిన వానికీ ఆనందము ఇవ్వదు. అదేవిధముగా గాఢను అనుసరించనివాడు దాని నిజమైన లాభమును పొందలేడు". 328
- 3) మీరు ఏన్నో పవిత్ర గ్రంథములను చదివి ఉండవచ్చు. చాలా మీరు మాట్లాడి ఉండవచ్చు అయితే దానిప్రకారము ఆచరణ లేకుంటే ఏమి లాభము ఉన్నది. 329
- 4) గురువు యొక్క భోధనలలో గమనము ఉంచు, అతని వ్యక్తిత్వముపై నకాదు. భోధనయొక్క అర్థములలో గమనించు, కానీ అక్కడ ఉన్నట్లు కాదు. నీయొక్క ప్రజ్ఞాయుతమైన మనసుకు ప్రాధాన్యతమును ఇచ్చి కానీ తార్కిక గ్రహింకలకుకాదు". 330

65. కర్మ

- 1) "నేను క్రియను భోధిస్తాను అదేవిధముగా అక్రియను భోధిస్తాను నేను కుశలమాట, కుశలకార్యము మరియు కుశల మనసిన భావనను భోధిస్తాను, అదేవిధముగా అకుశలమాట అకుశలకార్యము మరియు అకుశలచిత్త నాశము అక్రియ భోధిస్తాను". 331
- 2) "మూర్ఖులు మాత్రము అద్భుష్టదినమునకు వేచి ఉంటారు, అయితే ప్రయత్న శీలునికి ప్రతిదినమూ అద్భుష్టమే అయి ఉంటుంది". 332
- 3) ఏ విధమైన బిజము విత్తినావో అదేవిధమైన ఫలమును పొందుతారు. అదే విధముగా మంచిని చేసే వాడు మంచినే పొందుతాడు మరియు చెడును చేసే వాడు చెడునే పొందుతాడు. 333
- 4) "లోకము కర్మనుండే నడచి వచ్చినది. ప్రజలు కర్మనుండే బంధితమై ఉన్నారు". 334
- 5) "ఆకాశములో కానీ లోక నాగర మధ్యములో కానీ లోక పర్వతగుహలలో కానీ, వాపి వాని యొక్క ఫలమును నుండి తప్పించుకునేటవంటి స్థలము ఈ జగత్తు లో ఎక్కడా లేదు". 335

66. అవినీతి

- 1) "నిద్రలో ఆనందించడము, జతలలో ఆనందించడము, సోమరిగా ఉండడము, ముంగోవము, ఇవి ఒక్కరే అవనీతికి కారణములు అయినవి". 336
- 2) "అవార ఐశ్వర్యము నుండి ధనము మరియు ఆహారమునుండి కూడి ఉండి ఒక్కరే తన సంపత్తును (సంపదను) అనుభవిస్తూ ఉంటే, అది వాని అవనీతికి కారణము అవుతుంది". 337
- 3) ధర్మమును ప్రేమించేవాడు ఉన్నతుడు మరియు ధర్మధూషణ చేసే వాడు అవినీతి ఉన్నటువంటివాడు" 338
- 4) "ఎవరు సమర్థులు అయి ఉండి వృద్ధులు అయినటువంటి తల్లిదండ్రులను పోషించరో అదే అతని అవినీతికి కారణము అయినది". 339
- 5) "ఏవ్వక్తి స్త్రీల వానుక పడి ఉంటాడో, త్రాగుభోజో మరియు జూజు ఆడేవాడో, అదే వాని పరాభవమునకు కారణము అయినది". 340

67. మంగళకరము

- 1) "దానము ఇవ్వడము, శీలములో స్థిరముగా ఉండడము, బంధు సహాయము మరియు అనిందితకార్యములలో ఉండడము ఇవి అత్యంత మంగళకరమైనవి. 341
- 2) "గౌరవించడము, నమ్రముగా ఉండడము, సంతుష్టి పొందడము, కృతజ్ఞతతో ఉండడము, మరియు ఉచిత సమయములలో ధర్మ శ్రవనము చేయడము ఇవి మంగళములలో ఉత్తమమైనవి". 342
- 3) "సహనాయుతమైన క్షమాశీలమును కలిగి ఉండడము, సరియైన మాటనుండి కూడి ఉండడము, బిక్షువులను దర్శించడము, ఉచిత కాలమునకు ధర్మచర్చ చేయడము ఇవి మంగళములలో ఉత్తమమైనవి". 343
- 4) తపస్సును ఆచరించడము, బ్రహ్మచర్యపాలన చేయడము, ఆర్యసత్కముల దర్శనము మరియు నిర్ఘాణము నౌకాత్కారము ఇవి మంగళములలో ఉత్తమమైనవి". 344
- 5) జ్ఞానములలో మరియు కళలలో బహు కృషిలముగా ఉండడము, శీలములలో, శిక్షణలలో వినయముగా ఉండడము, ఇవి మంగళములలో ఉత్తమమైనవి". 345

68. సత్వగుణల సంఘము

- 1) "జ్ఞాని అయినవానితో, ప్రజ్ఞావంతునితో, బహుశ్చతునితో, ప్రయత్నశాలునితో శ్రద్ధావంతునితో, శీలవంతునితో, ఆరోగ్యవంతునితో ఒకరు మిత్రత్వము చేయని". 346
- 2) నాధనమార్గములో షోతూ ఉండేవానికి మంగళకరమైన మార్గమును చూపించేటటువంటి ఉత్తమమైన లేకా వానికి సమానుమైన మిత్రుడు దొరకకుండాఉంటే వాడు ఒక్కడే కష్టపడి ఆమార్గములోషోనీ, అయితే మూర్ఖుని సహవాసము వద్దు". 347
- 3) "మూసి ఉన్న నిధిని చూపించినట్లు, ఎవరైనా ఒక వివేకి తప్పలను చూపించితే అటువంటి జాణ సంగమము చేయవలెను, అటువంటి సహవాసము శ్రేయస్సును చేకూరుస్తుంది, అది చెడును చేయదు". 348
- 4) "తరగ పుష్పమును ఆకులో కట్టినపుడు ఆ ఆకునూ నువాసన పొందుతుంది. అదే విధముగా జ్ఞానులను సీ వించే మనిషి జ్ఞాని అవుతాడు". 349
- 5) "కాబట్టి, నక్షత్రముల జతలో చంద్రుని మాదిరిగా శ్రద్ధావంతుల, బాగాతెరిసినటువంటి, శీలవంతుల, కర్తవ్యశీలుల, శ్రేష్టుల, సత్వగుణల, జ్ఞానుల జతలో ఉండు". 350

69. గురువు

- 1) "గురువు శిష్యునికి భోధించే మొదలు అతని మనసును గురించి తెలుసు కొనవలెను. భోధన ప్రసంగమునకు అనుగుణముగా మరియు వినేవానికి అనుగుణముగా ఉండవలెను". 351
- 2) ఉత్తమ గురువు వ్యర్థవిషయములను, అసంబద్ధ విషయములను, ఆపవలెను మరియు కరుణాభరితమైన మాటలను ఉపయోగించవలెను". 352
- 3) "ఒకరు ఇతరులకు భోధించేడి తానే మొదలు వాలించి ఉండవలెను', తాను సరిగా నియంత్రితము అయి, ఇతరులను నియంత్రించవచ్చు నిజానికి తనను ఆధీనములో ఉంచుకోవడము కష్టకరము". 353
- 4) గురువు శిష్యుడు నేర్చుకోవలసినదంతయును బాగానేర్చినాడు, శిలమును భోధిస్తాడు. ప్రతికళలోను కుశల అయ్యేటట్లు తరబితి ఇస్తాడు, తాను నేర్చుకున్నదంతయూ నేర్చిస్తాడు. అతని మిత్రులముందర పొగుడుతాడు. అన్ని ప్రక్కలనుండి రక్షణను ఒదగిస్తాడు మరియు వాపమును అడ్డుకుంటాడు'. 354

70. యశస్సు

- 1) "ఒకడు వెయ్యినొర్రు వెయ్యయోధులను గెలువవచ్చు, అయితే తనను గెలవినవాడు మత్రము శ్రేష్ఠ విజయశాల". 355
- 2) "నీ తప్పులను తెలుసుకో మరియు నీ అభివృద్ధిని గమనించు". 356
- 3) "శ్రేష్ఠవ్రాష్ఠిలు అంటే, ప్రజ్ఞాభివృద్ధి, శీలాభివృద్ధి, దానహృదయము మరియు భక్తి". 357
- 4) సంయమ, ఏకాగ్రత, అవగ్రత, కాలమునకు తగిన నిష్క్రమణ దృఢ పరాక్రమి, ఈ గుణములు ఉండేవారు జయశాలులు అవుతారు". 358
- 5) "జ్ఞాని ఒకడు శీలములో సుస్థాపితము అయ్యి సమాధిని మరియు ప్రజ్ఞను వృద్ధిచినపుడు అటువంటి ఉత్సాహవంతుడు మరియు ప్రజ్ఞావంతుడు బలమైన జాలమునుండి తప్పించుకోవడములో యశస్సును పొందుతాడు". 359

71. కశ్యపములు

- 1) వివేకవంతుడు తనలో ఉండే కశ్యపములను క్రమక్రమముగా క్షణక్షణమునకు తీసివేయవలెను! 360
- 2) "నుఖభోగములను త్యజించి అడ్డములేకుండా జ్ఞాని తన చిత్తమును కశ్యపములనుండి శుద్ధిచేస్తాడు". 361
- 3) "జ్ఞాపకము చేసుకోకుండా ఉండడము జ్ఞానమునకు మలము, సోమరితనము నొందర్యమునకు మలము గమనము ఉంచకుండా ఉండడము ఇంటికీ మలము, అజగ్రత్త రక్షణకు మలము. 362
- 4) లోభము, మోసము, వృష్ణ, దప్పిక, చిత్తమలనము మరియు మోహమునుండి రహితముకా, ఏ విధమైన కోరిక కోరకుండా సంసారముయొక్క సర్వ ఆస్తిని త్యజించి ఖడ్గమృగము మాచీరీ ఏకాంతముగా సంపదించు". 363

72. మిథ్యాదృష్టి (మూడనమ్మకములు)

- 1) "మిథ్యాదృష్టి 3 విధములుగా ఉన్నది: నా యొక్క వాసుకజన్మ పరీణామము అని భావించేది. ప్రతి ఒక్కటి దేవుని లోక విధి యొక్క పని అని భావించేది. మరియు ప్రతి ఒకదానికి కారణమే లేదు అని భావించడము". 364
- 2) శుద్ధవృత్తి లోకములో ఎక్కడా కల్మషదృష్టి పొంది ఉండడు అశుద్ధవృత్తి మాయా మరియు అభిమానమును వృజించి అనాసక్తముగా ఉండి మరియు ఏ కారణమునకై వివాహములో పడవలెను. 365
- 3) అతనిలో ఆత్మ దృష్టికాని మరియు భౌతికమైన దృష్టికాని ఉండదు అతను ఇక్కడనే సర్వదృష్టులను నష్టించుచేసెను". 366
- 4) "సిద్ధాంతము, శృతి, శీలవ్రతము మరియు విచారశీలత లోనే (లోక ఏదైనా ఒకదానితోనే) ఏ ఒక్కరూ శుద్ధము కాలేరు. ఎవరు వాపపుణ్యములలో అప్రమకారో, ఎవరు స్మృతిగీనో మరియు వాపములను చేయనివాడే శుద్ధము అవుతాడు". 367
- 5) "నేను ఇదే సత్యము" అని చెప్పే ది లేదు, అటువంటి విషయము ఎత్తి జనులు పరులను మూర్ఖులు అంటారు. వారు తమ తమ దృష్టిని సత్యసిద్ధము చేస్తారు మరియు పరులను మూర్ఖులు అంటారు. 368

73. ప్రజ్ఞావంతుడు

- 1) "ఎవరు వెనుకటి కశ్యపములను చెరిపి క్రొత్త కశ్యపములను ఉత్పత్తి చేయడో, కోరిక లేనివాడో, వాదములో ఆసక్తి లేనివాడో, దృష్టిలనుండి పూర్తిగా ముక్తి అయిన ఆ ధీరుడు సంసారములో మునగడు మరియు అతను తననిందెను చేసుకోడు". 369
- 2) "ఎవరికి దేహము మరియు మనస్సును గురించి సర్వస్వమూ మమతలేదో ఎవరు లేనిదానికి దుఃఖించరో అతను లోకములో జన్మరహితం చేయడు". 370
- 3) "ఏప్పుడు మీకు విషయములు అకుశలములు మరియు వాపమైనవి, తప్పుగా ఉన్నట్లు అనిపిస్తుందో, అప్పుడు నువ్వు వానిని వర్జించు మరియు అదేవిధముగా ఎప్పుడు మీకు కొన్ని విషయములు కుశలమైనవి, మంచివి (సరిఅయినవి) అనిపిస్తుందో వానిని స్వీకరించి ఆపనులను చేయండి". 371
- 4) "ఎవరు అసారమైన దానిని సారవంతమని (కల్పనలొ వాస్తవము) మరియు సారమైన దానిలో అసారమును (వాస్తవములో కల్పనను) వెతుక్కుతారో వారు ఎప్పటికీ సారమైన దాని ప్రకృతిని రాలేరు". 372

74. అలక్షము

- 1) "అలక్షదష్టు నష్టకారిని ఇంకొకటి నేను చూడలేదు. అలక్షము గొందలమును తయారు చేసి, జ్ఞాన విహీనునిగా చేస్తుంది. సర్వ అకుశల స్థితులను పొందించుతుంది". 373
- 2) "ఎవరు కోరికలకు వశిభూతులో, సంసారిక సుఖములలో బంధితులో, వారి ముక్తి అతి కఠిణము అయినది, ఎందుకంటే వారు వేరే వారినండి ముక్తి పొందలేరు. వారు భూత మరియు భవిష్యత్ మాటలను అలక్షముచేస్తారు. కేవలము వర్తమానములో కోరికలకు అంటుకుంటారు". 374
- 3) "పరమార్థము యొక్క ప్రాప్తికి సతత ప్రయత్నము చేయి, జాగ్రత్తగా ఉండు, ఆలస్యమును త్యజించు, దృఢసంకల్పము ఉంచు, స్థైర్య మరియు బలముతో కూడి ఖడ్గమృగమువారి వికారముగా సంవరించు". 375
- 4) అలక్షము రజము అయినది, ప్రమాదము యొక్క కారణముతో రజము ఉత్పన్నము అవుతుంది. జాగ్రత్త మరియు విద్యలనుండి తన్ను ముళ్ళుళను తీసి వారవేయని". 376

75. ఇంద్రియ సుఖములు

- 1) "ఇది బంధనకారి దీనిలో అల్పస్వాదము ఉన్నది మరియు అవార దుఃఖము ఉన్నది, జ్ఞాని పురుషుడు ఇది పుండు అని తెలుసుకొని ఖడ్గ మృగము మాదిరి ఏకాంతముగా సంచరిస్తాడు". 377
- 2) లోకము ఐదు కామభోగములలో మరియు ఆరవదైన చిత్తములో ఆసక్తి లోకుంటే (తృణించితే) దుఃఖమునుండి ముక్తి దొరుకుతుంది. 378
- 3) "ఒకవేల కోరికలు ఉన్నవాడు, పుష్పకు వశిభూతుడు అయినవాని కామభోగముల వస్తువులు (వృక్షులు) నష్టము అయితే అతను భాణము గ్రుచ్చినట్లు పీడితుడు అవుతాడు". 379
- 4) కాబట్టి వృక్తి ఎల్లప్పుడు స్మృతివంతుడు అయి కామభోగములను పరిత్యజించవలెను. వాటిని తృణించనీ, నావనుండి నీటిని తీసివేసి భవనాగరమును దాటిపోనీ". 380
- 5) "ఏవిధముగా స్వప్నములో చూసిన వస్తువులను జాగృతమైన తరువాత చూడలేరో అదే విధముగా ప్రియజనులను మృత్యువు తరువాత చూడలేము". 381

76. భక్తువు

- 1) "కండ్లను క్రిందికి ఉంచి, వేగముగా నడువకుండా, ఇంద్రియములను సంయమము చేసిన, మనసును వశముచేసిన త్రివక్రోరిక మరియు కామవాసనలనుండి దూరముగా పోయి ఖడ్గమృగము మాచిరి ఏకాంతముగా సంచరించు". 382
- 2) "శబ్దమునకు బెదరదే సింహముతో సమాశముగా ఉండు, వాయువు మాచిరి క్రిందపడకుండా ఉండు, జలమునుండి వేరుకాకుండా ఉండే కమలమునకు సమాశముకా, ఖడ్గమృగముమాచిరి ఏకాంతముగా సంచరించు". 383
- 3) "ఎవరు స్వయం తనదే రీతిలో నిర్మితమైన మార్గములో పోయి సంశయ రహితుడో, నిర్మాణవ్రాప్తుడో, జనన మరణములను మీరినవాడో మరియు ఎవరికి పునర్జన్మ లోకుండా ఉంటుందో అతడే భక్తువు". 384
- 4) "అన్నము మరియు పేయము, ఖాద్య మరియు వస్త్రములు దొరికినపుడు వానిని సంగ్రహణము చేయకుండా ఉండనీ. అవి అన్నీ దొరకనపుడు బింత చేయకుండా ఉండనీ". 385
- 5) "భక్తువు క్రయ విక్రయములలో వాళ్ళొనకుండా ఉండనీ ఎక్కడా ఎవరినీ దూషించకుండా ఉండనీ, గ్రామములో ఎవరినీ దూషించకుండా ఉండనీ మరియు లాభము కోసము కోరికతో జనులను ఆకర్షించి మాట్లాడకుండా ఉండనీ". 386

77. నీచుడు

- 1) "ఎవరు మానవ, వ్రాణి మరియు అండజములను హింసించే వాడో, ఎవరికి వ్రాణులపైన దయయే లేదో, అతనిని నీచుడు అని భావించు". 387
- 2) "ఎవరు గ్రామములను, పల్లెలను నష్టము చేసే వాడో మరియు ఆక్రమణచేసే వాడో, ఎవరు కుఖ్యాత అయిన అత్తాచార్యో అతనిని నీచుడు అనిభావించు". 388
- 3) "ఎవరు భలాత్కారమునుండి (లేక) ప్రి మనుండి సోదర సంబంధములలో మరియు మిత్రుల స్త్రీలను చూస్తూడో అతనిని నీచుడు అని తెలుసుకో". 389
- 4) ఎవరు కూడా జన్మతోనే నీచులుకారు, లేక బ్రాహ్మణులు కూడా కారు, కర్మనుండే నీచులు అవుతారు మరియు కర్మనుండే బ్రాహ్మణులు అవుతారు". 390

78. మరణము

- 1) "చెట్లలో ఫలములకు రాజాపోయే భయము ఉన్నట్టో జన్మించిన జీవులకు నిత్యము మృత్యువు భయము ఉంటుంది". 391
- 2) "ఏ విధముగా కుమ్మరినుండి తయారయిన మన్ను వౌత్రలు పగిలపోయే (తునకలు) స్వభావము కలిగి ఉన్నవో అదే విధముగా జీవుల జీవనము ఉన్నది". 392
- 3) "ఈ రీతి నుండి లోకము మృత్యువు మరియు, వృధావృషమునుండి పీడితమైనది అందువలన ధీరపురుషులు లోకము స్వభావము తెలుసుకొని శోకము వడరు". 393
- 4) "విలపించడము వలన అల్పము ప్రయోజనము అయ్యేటట్లు ఉంటే బుద్ధివంత వ్యక్తి అదే విధముగా తనకు దుఃఖమును కలిగించుకోని, అయితే ఆవిధముగా కాకుంటే శోకించకుండా ఉండనీ, అది నిరర్థకము". 394

79. వాద-వివాదము

- 1) "వాడియు పరిషత్తిన మధ్యలో తన్న వాదన సమర్థన కోసము ప్రశంసించుడు అవుతాడు. అతను మనసుకు అనునొరముగా నవ్వుతాడు మరియు అభిమానపడతాడు". 395
- 2) "వారు వివాద కామనతో పరిషత్తుకు పోయి ఒకరు ఇంకొకరిని మూర్ఖుడు అంటారు. విభిన్న గురువులను నమ్ముతా వారి ప్రశంసచేస్తారు మరియు తమను కుశలురు అని భావిస్తారు". 396
- 3) "ప్రశ్న అడిగినపుడు పరాజితుడు అయి, ఆ పరాజయమును చూపించినపుడు ఆ నిర్లక్ష్య మనుష్యుడు విలపిస్తాడు, శోకిస్తాడు మరియు ప్రతివాది తనను ఓడించాడు అని యోచించి పశ్చాత్తాపముతో శోకిస్తాడు". 397
- 4) "ఈ వివాదము శ్రమనులలో తయారవుతుంది. ఈ విషయమును తెలుసుకొని వివాదమునుండి రహితముకాని దీనినుండి ప్రశంసను విడిచి వేరే ఏ అభిమాన లేదు". 398
- 5) "అతను అభిమానమును వినాశకారణము అని తెలియకుండా అభిమానద మరియు గర్వముతో మాట్లాడతాడు. దీనిని చూసి కూడా వివాదములో పడిపోకుండా ఉండనీ. కుశల వ్యక్తులు దానిని శుద్ధి అని చెప్పలేరు". 399

80. బ్రహ్మచర్య

- 1) "అతి నిద్రావంతుడు కాకుండా ఉండనీ, ప్రయత్నశీలుడుకానీ మరియు జగరు కుడుగా ఉండనీ, తూగడము, మాయాచితనము, నవ్వు, హాస్యము, ఆట, క్రీడ మరియు మైథునము మరియు శృంగారమును త్యజించనీ". 400
- 2) "సర్వము పడగనుండి కాళ్ళను రక్షించుమాచిరి ఎవరు కామములను త్యగముచేస్తాడో అతను ఈ సంసారములో ఎవ్వరికనుండి విషహారితమైన కోరికను త్యజించుతాడు". 401
- 3) "ముదలు అతని ఏ యశస్సు మరియు కీర్తి ఉంటుందో అది అంతా దీనినుండి (కామము) నష్టము అవుతుంది, దీనిని చూసి అయినా మైథునమును త్యజించే అభ్యాసమును చేయనీ". 402
- 4) ఎవరు కోరికలకు వశము అవుతారో మరియు భికారిమాచిరి యోచనచేస్తారో ఇటువంటివృత్తి పరులనుండి నిందెవిని మేనము అవుతాడు". 403
- 5) "ఎక్కడివరకు నరనారీయరికి ఉండే బంధనము అది ఎంత అల్పమైనాకానీ, దానిని తెంచివేయలేదో అంతవరకు హుత్రాగేదూడ పశువును అంటుకొనునట్లు మనిషియొక్క మనసు భంధనమునకు చిక్కుకొని ఉంటుంది". 404
- 6) "యవ్వనములో బ్రహ్మచర్యము హుత్రాగేదూడ ఉండేవాడు (లోక)ధనమును సంపాదన చేయనివాడు, గురి చేరని భాణములమాచిరి అప్రయోజకుడు అయి వెనుకటిది ఆలోచనచేస్తా ముసలవాడై పడి ఉంటాడు." 405

81. వర్తన

- 1) "జరిగిపోయినదానిని అభినందన చేయకుండా ఉండనీ, క్రొత్తదానిని కోరకుండా ఉండనీ. పోయినదానిని గురించి చింతచేయవద్దు మరీయు కోరికలలో మునిగిపోకుండా ఉండనీ". 406
- 2) "శరీరమునుండి ఏ కర్మచేయను పోతారో, దానినుండి మనకు మరీయు పరులకు దుఃఖము అవుతుందేమోనని పరిశీలించవలెను, మరీయు వర్తమానములో మరీయు భవిష్యత్తులో సఖికారీయేనా అని పరిశీలించవలెను, తరువాత కార్యము చేయవలెను". 407
- 3) "కొందరు వండిస్తారు మరీయు కొంతమంది నిండిస్తారు, దాని ప్రతిక్రియగా సమానభావములో ఉండు, మనసును దూషితముగా చేయవద్దు. శాంతత మరీయు వినీతుడు అయి సంచరించు". 408
- 4) "అలస్కరహిత చిత్తముకలవాడవువా, అవిశ్రాంతి చింతనచేయకు, క్లేశరహిత మరీయు అనాసక్తుడు అయి బ్రహ్మచర్య వౌలనచేయి". 409

82. సమదర్శిత్వము

- 1) "పీ దవాడు మరీయు శ్రీమంతులు అనకుండా, శ్రేష్ఠ మరీయు నీమలు అనదే ప్రతి ఒక్కరేని సమానముగా చూడు". 410
- 2) "ప్రాణులలో ఒకటి నుండి ఇంకొకదానికి భేదము ఉన్నది. మానవుల శరీరములో ఈవిధమైన భేదము దొరకదు. లోకములో ఏవిధమైన సైగలు ఉన్నాయో అవి కల్మతసూత్రములు అయినవి. అక్కడక్కడ కల్మంచి లోకవ్యవహారము నడచివచ్చినది". 411
- 3) "నీవు ఏవిధమో అదేవిధముగా ఈ జీవులు అన్నీ మైత్రీ మరీయు కరునకు అర్హమైనవి". 412
- 4) భిక్షువులే, జీవులను వౌతకడము అంత సులబముకాదు. వానుక జన్మములో వారు మీ తల్లి అయి ఉండవచ్చు, తండ్రి అయి ఉండవచ్చు, సోదరుడు అయి ఉండవచ్చు, సోదరిఅయి ఉండవచ్చు, కొడుకుఅయి ఉండవచ్చు లేక కూతురు అయి ఉండవచ్చు. ఇక్కడ అస్తిత్వములు నిరంతరము వచ్చిపోతూనే ఉంటాయి". 413

83. జనప్రియత

- 1) "ఎవరు ధర్మమునకు అనుగుణముగా నడుస్తారో, సమానధృష్టి ఉన్నవారో, సత్యవంతులలో మరెయు కర్తవ్యమునకు అనునారముగా పరిశ్రమచేస్తారో వారు జనులకు ప్రియము అవుతారు". 414
- 2) భోధించేవారు, సలహా ఇచ్చేవారు మరెయు వాపమునుండి దూరముగా ఉండమని ఒత్తిచెప్పి వారు సత్పరుషులకు ప్రియము అవుతారు మరెయు అసత్పరుషులకు అప్రియము అవుతారు". 415
- 3) "ఈ పని నాతోనే అయినది, ప్రతి కార్యము చిన్నది మరెయు శ్రేష్టముయినది నాతోనే అయినది అని ధృహస్తులు మరెయు పబ్బజితులు భావించని". ఇటువంటి అభిలాష మూర్ఖమైనదిగా ఉంటుంది. దీనినుండి అతను కోరికలు మరెయు అహంకారము పెరుగుతూ ఉంటుంది". 416
- 4) ఎవరే ఇంద్రియములు శాంతముగా ఉన్నాయో, నొరణ్ణితో పరిగించిన ఉత్తమ అశ్వములమారేగా ఎవరే అహంకారము నాశనము అయినదో, ఆశలనుండి ముక్తులో, అటువంటివారిని దేవతలు కూడా ప్రియమైన వారని భావించుతారు". 417
- 5) "ఏవరు శీలములో, దర్శనములో, సంపన్నులో, సుస్థాపితులో, సత్యములను సొక్షాత్ దర్శించినవారో మరెయు ఏవరు తమకర్తవ్యములను పూరించినారో అటువంటివారిని జనులు ప్రియులు అని భావిస్తారు". 418
- 6) "ఎవరు శ్రద్ధాశీలసంపన్నులో, యశస్సును మరెయు భోగసంపత్తును కలిగినవారు ఎవరు అయిఉన్నారో అతను ఎక్కడపోయినా, అక్కడ అంతా గౌరవము పొందుతాడు, పూజింపడతాడు". 419

84. మిశ్రణ

- 1) "అనహిష్టలతో శాంతిశీలను, క్రూరులతో నొధువు మరియు లోభులతోపొరానీకానీ". 420
- 2) "రాగమువంటి అగ్ని లోదు, ద్వేషమువంటి బంధనము లోదు మోహమును మించిన వల లోదు, తృప్తయంతటి నది లోదు". 421
- 3) "ధానము నుండి ఆనందము మరియు శాంతములు ఉదయించుతాయి". 422
- 4) "చెప్పినదంతయూ విను, ముఖ్యమైనదానిని అంటిపెట్టుకో అర్థమైన దానిని మాట్లాడు, అయితే దేనికీ అంటుకోవద్దు". 423
- 5) కోపముతో మాట్లాడే మాట పదునైనకత్తివంటిది, దురాశ మరణాతిక విషము అయినది, ద్వేషము భయంకర అగ్ని అయినది మరియు మోహము నల్లని మబ్బుఅయినది". 424
- 6) "ధానము మహాభిమైనది, కృతజ్ఞతలోనిదే తీసుకోవడము మహానిష్ఠము అయినది, సహనమే శ్రేష్ఠ రక్షాకవచము అయినది. శ్రేష్ఠ ఆయుధము అంటే ప్రజ్ఞా అయినది". 425
- 7) అకుశల యోచనలు మహాకాయితము అయినది. శీలమే శ్రేష్ఠ ఐశ్వర్యనిధి అయినది. అజ్ఞానమునుండి ప్రపంచము వాడవుతుంది. స్వార్థ అనూయనుండి స్నేహము విరిగిపోతుంది. ద్వేషమే ప్రబల జ్వరము అయినది. బుద్ధుల శ్రేష్ఠ వైధులు అయినారు". 426

85. సంశయము

- 1) "సంశయమువంటి భయానకమైన అలవాటు ఇంకొకటి లేదు సంశయము జనులను వేరుచేస్తుంది. సంశయము ముఖ్యమూడిరి గ్రుచ్చుకుంటా ఉంటుంది. సంశయము ఖడ్గముమూడిరిగా చంపివేస్తుంది. సంశయము విషముమూడిరి మిత్రమును వాడుచేసి సంభంధములను తెంచివేస్తుంది". 427
- 2) ఏవరు బుద్ధునిలో, ధర్మములో, సంఘములో, వినయములో సంశయము చెందుతాడో అతను శ్రద్ధ ఉంచడు. అతను కోపము చేసుకుంటాడు, అసంతృప్తుడుగా ఉంటాడు. ద్వేషించే మనసు కలిగి ఉంటాడు, మోండివాడు అయిఉంటాడు. అటువంటివారు రాగముతో కూడి ఉంటారు. వారు ధర్మములో అధికారము పొందలేరు". 428
- 3) "ఎవరికి బంధనములులేవో, ఎవరు పూర్ణప్రజ్ఞనుండి అన్ని సంశయములను లేకుండా చేసుకుంటారో మరియు అమరత్వమును సిద్ధించను సిద్ధుడో అతనిని నేను బ్రాహ్మణ (శ్రేష్ఠ) అని అంటాను". 429
- 4) "ఇక్కడి దానిని గురించి, ముందిన దానిని గురించి ఏ సంశయములు ఉన్నాయో అతడే అర్థము చేసుకొని మరియు పరులకు తెలిసినటువంటివి అయినా, ఆ అన్నింటినీ ధ్యానులు అయినటువంటివారు పరిహరించి విడిచిపెడతారు. శ్రద్ధనుంచి బ్రహ్మచర్య జీవనము వాంఛించుతారు". 430

86. స్వ-అవలంబనము

- 1) మీకు మీరే దీపము అయి, మీకు మీరే ఆశ్రయధాతలు అయి మరేయు శ్రేష్ఠజ్ఞానమును మీ దీపముగా చేసుకోండి దానిని మీఆనందంగా చేసుకోండి వేరే ఏ శరణువద్దు". 431
- 2) "పరులతో అవలంబితము కావద్దు, మీ స్వ-శ్రద్ధను అభివృద్ధి చేసుకోండి". 432
- 3) ఏవరు తనను సమర్థుని భావించుతానో అతను నామర్థము ఉన్నవాడు సరి". 433
- 4) "మీకుమీరే నాయకులు, వేరే ఎవరు ఉన్నారు!" మిమ్మల్ని ఎదిరించి, మిమ్మల్ని అన్వేషించి". 434
- 5) "మీకు మీరే శ్రమించవలెను". 435
- 6) "ఒకనికి అతనే ఆశ్రయము అవుతాడు, వేరే ఏమీ ఆశ్రయము కాదు". 436

87. ఝాన(ఝాన)

- 1) మనస్సు ఏకము కావడమే సమాధి. నాలుగు స్మృతిపట్టానమే వానిధాన విషయము అయినది. నాలుగు సమ్యక్ (సరీఅయిన) ప్రయత్నములే దాని సలకరణములు, ఇవి నిరంతర అభ్యాసము వృద్ధియే సమాధివృద్ధి. 437
- 2) నాలుగు విధముల ధ్యానములు ఉన్నవి; ఈ జీవనములోనే సుఖము లభించేటవంటిది. జ్ఞాన మరీయు దర్శనమును ఇచ్చేటవంటిది. జగ్రత్తను స్తాపించేటవంటిది మరీయు అసవమును నాశనముచేసే ది". 438
- 3) "మైత్రయధ్యానమును అభివృద్ధిపరచు. దీనినుండి, ద్వేషము అంతము అవుతుంది, కరుణా ధ్యానమును అభివృద్ధిపరచు, దీనినుండి క్రౌర్మము అంతమవుతుంది. ముడితాధ్యానమును అభివృద్ధిపరచు దీనినుండి అనూయ అంతము అవుతుంది. ఉపే క్యాధ్యానమును అభివృద్ధిపరచు దీనినుండి ప్రియ అప్రియ భావము అంతముఅవుతుంది. అశుభాధ్యానమును అభివృద్ధిపరచు దీనినుండి సుందరత భావము అంతము అవుతుంది. అనిత్యధ్యానమును అభివృద్ధిపరచు దీనినుండి నేను అనేఅహం అంతమవుతుంది. అనాహానసతి ధ్యానమును అభివృద్ధిపరచు దీనినుండి మహత్వలము దొరుకుతుంది, అత్యంత లాభము దొరుకుతుంది". 439
- 4) చూచేటపుడు చూచేదానిలో మాత్రము ఆనముకా. వినేటపుడు వినడంలో మాత్రము ఆనముకా. జ్ఞానము తెలుసుకోనేటపుడు తెలుసుకోవడములోమాత్రము ఆనముకా". 440
- 5) సమాధిని అభివృద్ధిపరచి, సమాఖితమైనచిత్తము ఉన్నవాడు యధాభూ తముగా అర్థముచేసుకుంటాడు". 441
- 6) ప్రశాంతతను పెంచినపుడు, మనసు అభివృద్ధి అవుతుంది. అప్పుడు లోభము నశిస్తుంది, ప్రజ్ఞను పెంచినపుడు సమదృష్టియు అభివృద్ధి అవుతుంది, అప్పుడు మోహము నశిస్తుంది". 442

88. చిత్రము

- 1) "మనసు నౌ భావికముగా పరిశుద్ధమైనది, మరియు పరిశుభ్రమైనది. అయితే భాష్యవిషయములనుండి మనము అవుతుంది, మరియు ఇంద్రియముల ప్రభావము మరియు మానసిక అంగాంగములనుండి మనము అవుతుంది". 443
- 2) "మనోవేగముకంటే వేగముగా మరి ఏదీ వేగము పొందలేదు. మనసు ఏంత తొందరగా ఉదయించి నాశనము అవుతుంది, దానిని పోల్చడము అంత సులభముకాదు". 444
- 3) "వాడు పడిన ఇంట్లోకి వాననీళ్ళు వచ్చినట్లు అభివృద్ధి చెందని మనసులో కల్మశ(రాగ)ములు వచ్చును". 445
- 4) "శత్రువు కంటే ఏక్కువహణి, చెడ్డ మార్గ దర్శన మనసు చేస్తుంది, మాతా, పిత, మిత్రునికంటే ఏక్కువలాభము మంచి మార్గ దర్శన మనసు చేస్తుంది". 446
- 5) "దృఢమనసుకు దుఃఖములేదు, మనసును జయించినవారు మృత్యువును జయించుతారు". 447

89. కర్మఫలము

- 1) "పూర్వజన్మములో జీవులను చంపడము వలన ఈ జన్మములో అల్యాయువు లభించుతుంది. జీవులపై న కరుణతో చంపకుండా ఉంటే ఈ జన్మములో ధీర్ఘాయువు లభించుతుంది. అదే విధముగా జీవులను హింసించేవాడు ఈ జన్మములో రోగాలను పొందుతాడు. వానుక జన్మములో జీవులను హింసించకుండా ఉండేవాడు ఆరోగ్యముతో భలముతో ఉంటాడు . 448
- 2) "వెనుక జన్మములో పిసినారితనము మరియు దొంగతనముతో కూడి ఉంటే ఈ జన్మములో పీడరికము దొరుకుతుంది. దానమును వెనుక జన్మములో చేసిన ఫలమువలన ఈ జన్మములో శ్రమంతునిగా పుడతాడు". 449
- 3) "వెనుక జన్మములో ద్వేషానూయలతో ఉన్నవారు ఈ జన్మములో కురూపిలుగా పుడతారు. సహనము మరియు కరుణలను వాంఛించినవారు అత్యంత సుందరముగా పుడతారు". 450
- 4) "వెనుక జన్మములో పరుల యశస్సుకు, భాగ్యమునకు అసూయ పడినవారు ఈ జన్మములో అల్ప అనుయాయులను పొందుతారు, వెనుక జన్మములో మైత్రి మరియు ముడితా వాంఛించినవారు ఈ జన్మములో అవార అనుయాయులను పొందుతారు". 451
- 5) వెనుకటి జన్మములో ప్రశ్నించువుదు చర్చించువుదు, విశ్లేషించిన ఫలమువలన ఈ జన్మములో బుద్ధివంతులుగా పుడతారు, వెనుక జన్మములో అటువంటి సోమారీ అయినవారు బుద్ధిహీనులుగా పుడతారు". 452
- 6) "వెనుక జన్మములో అహంకారము మరియు వినయరహితముగా నుండిన ఈ జన్మములో గౌరవము లేని ఇండ్లలో పుడతారు, అదేవిధముగా వెనుకటి జన్మములో వినయము మరియు గౌరవమునుండి నడచుకొని ఉంటే గౌరవము దొరికేటటువంటి ఇండ్లలో పుడతారు". 453

90. గృహస్థధర్మము

- 1) "లోకములో సర్వజీవులగురించి దండశస్త్రము వ్యజించని అన్నిరీతుల దొంగతనము, శ్వాగముచేయని, బ్రహ్మచర్యవాలన లోకున్ననూ పరస్మీ లను సీ విచకుండా ఉండని, అన్నిరీతుల అసత్యపు మాటలను శ్వాగముచేయని, వారు మధ్యవానము చేయకుండా ఉండని". 454
- 2) "ప్రత్యేకపక్షము చతుర్థశి, ఐర్ష్యమి, అష్టమీ మరియు ప్రతిహత్య పక్షములో ప్రసన్నమైన మనసునుండి అష్టాంగశిల వాలనచేయుము, భక్తుసంఘములకు దానముచేయుము". 455
- 3) "ధర్మమునుండి (మాత-పిత) తల్లి దండ్రులకు సీ వచేయని. ఏదైనా దార్మిక ప్రవృత్తిలో ఉండని, అతడు స్వయంప్రభా అనునటువంటి దేవలోకములో పుడుతాడు". 456
- 4) "అవేలలో వీధులలో తిరగడము వలన తనరక్షణకు, కుటుంబరక్షణకు, సంపద రక్షణకు, ఘనత రక్షణకు, అవాయము కాణిఉంటుంది". 457
- 5) విషమునుండి లోపితమైన బాణమును త్రాకితే ఇతర బాణములకూ విషము అంటుకొనునట్లు వాపులను సీ వించువారు: అటువంటివారినుండి సీ విచబడినవారు చెదరిపోతారు, వాపవరీణాచుము యొక్క భయము ఉన్న జ్ఞానియు వాపియ సంఘమును చేరడమువద్దు. 458

91. చెడ్డ మిత్రుడు

- 1) "నిర్లజ్జ వ్యవహారము చేసే వాడు, అంతరంగములో అనష్టించుకొనే వాడు, నొమర్లముయొక్క మాటవచ్చినపుడు లేదు అనిచెప్పే వాడు మిత్రుడు కాదు అని తెలుసుకొనవలెను. 459
- 2) ఎవరు ఏల్లప్పుడూ మిత్రుడు అనేచూపించుకొనేవాడో, జతలోనే వైమనస్సభావములో ఉండేవాడో మరియు దోషములను వెతుకుతూ ఉండేవాడో వాడు మిత్రుడు కాదు. 460
- 3) "అల్పము ఇచ్చి మహత్తరమైనదానిని తీసుకొనువాడు, నహనునమయములో భయముతో చేసే వాడు, ఏమైనా లాభముకోసమే కఠినమైన వాడు, స్వార్థ మిత్రుడు అయి ఉంటాడు, వాడు మిత్రుడు కాదు. 461
- 4) కష్టకాలములో నెపము చెప్పి జారుకొనేవాడు, తిపిమాటలుచెప్పే వాడు, ఒట్టిమాటలతో స్నేహము చూపించే మిత్రుడు ఈ రీతిలో ఉంటాడు. 462
- 5) "పాపమునకు ప్రోత్సాహము ఇచ్చేవాడు, పుణ్యకార్యమునకు నిరాకరించేవాడు, ముందర పొగిడేవాడు, వెనుక నిండించేవాడు మిత్రుడు కాదు". 463
- 6) త్రాగుడుకు, జూజుకు, నాళ్ళస్థలములకు, వీధులలో తిప్పే వాడు ఇటువంటివాటికి ప్రోత్సాహమిచ్చేవాడు ఐశ్వర్యము నాశనముచేయను వచ్చిన శత్రువు అని తెలుసుకోవాలి. 464

92. అసత్వరు షుడు (సత్వరు షుడు కానివాడు)

- 1) "అసత్వరు షుడు అడగకుండా ఉండిననూ ఇతరులగురించి చాడి, నిందెలను చెబుతాడు. ఇంక అతనిని అడిగితే ఎంతచెప్పగలడు". 465
- 2) "అదేవిధముగా అతనిని అడిగినపుడు ఇతరులగురించి పూర్ణముగా మరీయు వివరముగా వారీని గురించి చాడి మరీయు నిందె, రహస్యములన్నీ చెబుతాడు దీనివలన అతను అసత్వరు షుడు అని తెలియవలెను". 466
- 3) "అదేవిధముగా అసత్వరు షుని, పరులగురించి మంచిని వినినాకూడా వారీగురించి ఏమీచెప్పడు, ఇంక అడగకుండా ఉంటే ఏ వాటి?'. 467
- 4) "అదేవిధముగా అసత్వరు షుడు అడగకున్ననూ వాని ప్రశంశలవానను కురిపిస్తాడు, ఇంక అడిగితే ఎలా ఉంటుంది? 468
- 5) "అదేవిధముగా అసత్వరు షునికీ అతని గురించి అడిగినపుడు అతడు తనగురించి పూర్ణముగా మరీయు వివరముగా స్వప్రశంస చేసుకుంటాడు, దీనివలన అతడు అసత్వరు షుడు అని తెలియవలెను". 469

93. స్వ-నియంత్రణము

- 1) "కన్యలపై న సంయమము నొధువైనటువంటిది. చెవులపై న సంయమము నొధువైనటువంటిది. ముక్కు(వాసన)పై న సంయమము నొధువైనది. నాలుకపై న సంయమము నొధువైనది. 470
- 2) "శరీరముపై న సంయమము నొధువైనది. మాటలపై న సంయమము నొధువైనది. మనసుపై న సంయమము నొధువైనది. అస్థివిషయములపై న సంయమము నొధువైనది. సర్వ విషయములపై న సంయమము ఉండే భక్తువు సర్వ దుఃఖములనుండి విముక్తుడు అవుతాడు". 471
- 3) చేతులగురించి నియంత్రణ, పాదములగురించి నియంత్రణ, మాటలలో నియంత్రణ మరియు ఉత్తమమైనటువంటి వాటిలో (మనసులో) నియంత్రణ చేసుకున్నవాడు, తనలోనే ఆనందము పొందుతాడు. సమాఖ్య అవుతాడు. ఏకాంతముగా, తృప్తుడు అవుతాడు. అటువంటివారిని భక్తువు అంటారు". 472
- 4) "జ్ఞానులు పనిలో నియంత్రణమై ఉంటారు. మాటలలో నియంత్రణమై ఉంటారు. యోచనలో నియంత్రణమై ఉంటారు. నిజానికి వారు పూర్ణ నియంత్రణమై ఉంటారు". 473

94. ఏకాత జీవనము

- 1) "ఒంటరిగా నివశించు, ఏకాతములో ఆనందించు, అంతరంగములో శాంతి ఉండనీ, చిత్తము సమానతతో ఉండనీ, ధ్యానముగురించి అలక్ష్యము చేయవద్దు". 474
- 2) ఏకాతముగా ఒక్కడే తిరుగువాడు ఒక్కడే పడుకొనువాడు తననుతానే దండించుకొనే ఒంటివాడు వనవాసమునుండి ఆనందపడతాడు 475
- 3) "ధర్మమును విని దాని అర్థమును తెలుసుకొని ఆనందపడు ఏకాతవాసియు సుఖముగా ఉంటాడు. వ్రాణులతో సంయమముతో, వైరరహితముగా, రాగరహితముగా ఎవరు నేను, నాది అనే భావనను వదలపెట్టునో వాడే పరమసుఖి అవుతాడు". 476
- 4) "బుద్ధ భగవానుని ఆ సత్యమువినుము. గుంపులో ఉండేవానికి పూర్ణవిముక్తి అసంభవము, దానిని తెలుసుకొని ఖడ్గమృగము మాచిరి ఏకాతముగా సంచరించు". 477

95. దేవుడు

- 1) "ఎవరికి కన్ను ఉండో అతను రోగభరితమైన దృశ్యములను చూస్తాడు, ఎందుకు సృష్టికర్త తన్న జీవులను సరిగా ఉంచలేదు? అతని శక్తి మితియే లేకుండా సర్వశక్తివంతమైనదియు ఎందుకు అతని హస్తము (చేయి) ఆశీర్వాదించను అవురూపముగా వస్తుంది? ఎందుకు అతను సర్వులకూ సుఖము ఇవ్వరూ? ఎందుకని మోసగాళ్లు, అపద్ధముచెప్పువారు మరియు మూర్ఖులు ఉన్నతి పొందుతారు, దేనికి అనన్యమే సదా జయశాల అవుతుంది? సత్య మరియు న్యాయము ఎందుకు ఓడిపోతుంది, నేను మీ సృష్టికర్తను న్యాయరహితులలో ఒకరు అని తీర్చానిస్తాను. ఎందుకంటే జగత్తు యొక్కతప్ప ఛావణి నిర్దాతలు అయిఉన్నారు". 478
- 2) ఒకవేల సర్వశక్తుడైన దేవుడే ఉండి ఉంటే ప్రతిజీవి యొక సుఖమునకు(లోక) శోకమునకు మరియు పుణ్యమునకు లోక వాపమునకు(సృష్టి కర్తయే మూలకారణకర్త అయి) ఆ దేవుడే వాపము యొక్క కళ ఉన్నవాడు అవుతాడు. మానవ కేవలము అతని కోరిక ప్రకారము వర్తించుతా ఉన్నాడు అంటే". 479
- 3) "మిథ్యాదృష్టిలు వివిధములుగా ఉన్నవి: 1) అన్నీ మన వెనుక జన్మ పరిణామము అని భావించడము, 2) ప్రతియొక్కటి దేవుని మరియు విధి ఆట అని భావించడము మరియు 3) ప్రతియొక్కదానికీ కారణమే లేదు అని భావించడము". 478

96. అవలంబనమునుండి ఉదయము

- 1) "ఎవరు కార్యకారణ సంబంధి ఉదయమును తెలుసుకుంటారో వారు ధర్మమును తెలుసుకుంటారు. మరియు ఎవరు ధర్మమును తెలుసుకుంటారో వారు కారణకార్య పరిణామముల వచ్చిపోవడములన్నింటినీ తెలుసుకుంటారు". 481
- 2) యోచనలు పదాలనుండి వ్యక్తము అవుతాయి, పదములు క్రియను వ్యక్తపరుస్తాయి. క్రియెయు అభ్యాసము అవుతాపోతుంది. అభ్యాసము వ్యక్తిత్వమును నిర్మాణముచేస్తుంది, అందువలన మీయోచనలను గమనించుము, వాటియొక్క పటిని జాగ్రత్తగా వీక్షించుము, మరియు సర్వజీవుల హితమునకు మైత్రియు ప్రసరించనీ". 482
- 3) ప్రతిఒక్కటి ఉదయించువుదు మరియు అస్తమించువుదు కారణము మరియు పరిస్థితులనుండియే అయినది, ఏదైతే పూర్ణముగా ఏకైకముగా (ఒకేఒక్కటిగా) అస్థిత్వములో ఎల్లప్పుడూ ఉండలేదు. ప్రతిఒక్కటి మిగిలిన ప్రతిఒక్కటిలో సంబంధమును పొంది ఉన్నది". 483
- 4) "ఈ శరీరము తననుండి తానేకాలేదు. ఇతరులనుండి దుఃఖము రూపుకాలేదు. కారణమునుండి ఇవి అయినవి కారణమును త్రొంచుతే ఇది లోకుండాపోతుంది". 484

97. అశుభము

- 1) "ఈ శరీరము జీర్ణము అయిపోతుంది, రోగములగుండు ఊడిపోవుమాచిరీ, చెడునిండిన ఈ మానవు ముద్దపగిఅపోతుంది. మరణములో ఇది అంత్యము అవుతుంది". 485
- 2) "వాపురము రంగు కలగిన ఈ ఎముకలు, శరత్కాలములో చెల్లాచెదురు అయి పడిఉన్న ఎండిపోయిన సొరకాయుబురుడలు మాచిరీ. అదేవిధముగా వాటినిచూసి ఏవిధముగా ఎవరైనా వాటిలో ఆనందముపడవచ్చు". 486
- 3) "ఎప్పుడు అతను చచ్చిపోతాడో అప్పుడు కట్టెమాచిరీ పడిఉంటాడు. కందురంగుకు శరీరముతురుగుతుంది, శ్మశాణములో అతనిని వారవేస్తారు. మరీయు సోదరబంధువులతో ఆపీ క్షరహితుడవుతాడు". 487
- 4) "అతనిని కుక్కలు, నక్కలు, గద్దలు, కీటకములు, కాకులు, రాళ్లబంధువులు మరీయు అన్నవ్రాణులు తింటాయి". 488
- 5) "ఈ శరీరము ఏవిధముగా ఉందో అతను అదేవిధముగా, ఇది ఏవిధముగా ఉందో అదేవిధముగా అతనుకూడా, అందువలన తన మరీయు పరులగురించి రాగమును త్యజించనీ". 489
- 6) దేహము బురుగు రాశిమాచిరీ, వేదన నిరుగుళ్ళమాచిరీ, గ్రహించడము మరీచికమాచిరీ, సంఖారము అరటిచెట్టుమాచిరీ జ్ఞానమును భ్రమమాచిరీ ధ్యానులు ఉన్నదీ ఉన్నట్లు తెలుసుకుంటారు. 490

98. అనిత్యము

- 1) "అన్ని సంఖ్యారములు అనిత్యము అని ఒకరు ప్రజ్ఞనుండి తెలుసు కున్నప్పుడు, అతను దుఃఖమునుండి విముక్తుడవుతాడు". 491
- 2) "అహో! ఈ జీవనము అల్పమైనది. నూరు సంవత్సరములకంటే మొదలే మానవుడు మృత్యువును పొందుతాడు. ఏవరు దీనికంటే అధికముగా జీవిస్తారో వారుకూడా వృధాప్యము ప్రాప్తిచేసుకొని మృత్యువు పొందుతారు". 492
- 3) లోకము అంతా అనారమైనది. అన్నిదిక్కులూ విచిత్రమైనవి. కల్యాణస్తానమును వెతుక్కుంటూ నేను ఎక్కడా ఆపదనుండి తప్పించుకోవడము చూడలేదు". 493
- 4) "జీవితము భ్రమ అయినది. స్వప్నముమాచిరి, నీడమాచిరి, నీటిబుడగమాచిరి ఉంది. ఇక్కడ ఏదీ నిత్యముకాదు, శాశ్వతముకాదు, ఏదీ కోపమునకు అర్థముకాదు, వివాదమునకు అర్థముకాదు, ఏదీలేదు". 494

99. అనాత్మ

- 1) ఈ దేహము నేనుకాదు. ఈ దేహమే నేను అయి ఉంటే శరీరమునకు రోగమే వస్తుండడములేదు". 495
- 2) "ఎవరు "ఇది నాది" అని ఎప్పటికీ యోచనచేయకుండా ఉంటానో అతనికి, ఏదో కొరత ఉంది అని అనిపించేదిలేదు. ఈ విధముగా అతడు ఎప్పుడూ నష్టముగురించి చింతకులోనుకాడు". 496
- 3) "ఎవరికి ఏవిధమైన వస్తువిషయములో "ఇదీనాది" మరియు ఇది పరులది ఈ విధముగా అనిపించేది లేదో అటువంటిది మమకారములో పడిపోకుండాఉంటాడు. నాదికాదు అని ఎప్పుడూ తెలుసుకొని శోకించడు". 497
- 4) "దేహము ఈ విధముగా ఉండనీ లేక ఆవిధముగా ఉండనీ అంటే ఆవిధముగా అయ్యేదికాదు, సంఖారములు ఈ విధముగా ఉండనీ, లేకా ఆవిధముగా ఉండనీ, అంటే ఆవిధముగా అయ్యేదికాదు. మనసు ఈ విధముగా ఉండనీ లేక ఆవిధముగా ఉండనీ, అంటే ఆవిధముగా ఉండేదికాదు. ఇవి అన్నీ అనిత్యమైనవి, ఏది అంత్యమై అది దుఃఖమైనది. అటువంటిదానిని ఇదీనేను, ఇదీనాది మరియు ఇది నా ఆత్మ అని పరిగణన చేసే దిలేదు". 498
- 5) "అజ్ఞాని దేహానికి మరియు వేదనకు మరియు గ్రహికెకు మరియు యోచనకు మరియు జ్ఞానమునకు నేను అనిభావిస్తాడు, మరియు నేను అనునటువంటిది ఈ గుంపుకు నాయకుడు అనిభావిస్తాడు". 499

100. నిభాణ

- 1) "నిభాణం పరమసుఖం, నిభాణము పరమశ్రేష్ఠ సుఖము అయినది.
(అయితే ఇది ఇంద్రియముల మరియు మనస్సుయొక్క
సుఖముకాదు). 500
- 2) "పుట్టకలోని, ఆదిలోని, రచించలోని, మరియు స్థితిలోని ఒకస్థితి
ఉండడమువలననే మనము పుట్టకనుంచి, ఆదీనుంచి,
రచననుంచి, మరియు స్థితులనుంచి వారుకావడము
నాధ్యముఉన్నది". 501
- 3) "ఏకకడ భూమి, నీరు, గాలి, వెలుతురు, లోవో ఆకాశనంచాయ
విన్యానంచాయతన, అకించాయతన, నేవనన్యాననన్యాయతనలు లోవో,
ఈ లోకములు పరలోకములులోవో ఏకకడ సూర్యచంద్రాదులులోరో
అటువంటి ఒక స్థితియే. అకకడ పుట్టడములోదు, చ్యుతియులోదు, ఏది
దానికీ ఆధారముగాలోదో. ఇదే దుఃఖము యొక్క అంత్యము." 502
- 4) "కాయము చూరయి, సన్యావు తుడిచివేసి, వేదనెయు చల్లగా,
సంఖారవు ఉపశమనముపొంది, విన్యానవు తన ఇంటిలో
ముట్టతుంది". 503
- 5) "లోభము యొక్క నాశనము, ద్వేషముయొక్క నాశనము, మరియు
మోహముయొక్క నాశనము మిత్తుడా ఇదే నిభాణము (నిర్మాణము)
అయినది". 504

బుద్ధుల బోధన విశిష్టపూర్ణము. అనుపమము. జ్ఞాననౌరము. శాంతిదాయకము అయినది. అది వ్యక్తినుండివ్యక్తికి భిన్నమై ఒకవాక్యమునుండి తీసుకొని గంటలవరకు బోధనలుఉన్నాయి. అయితే ప్రజ్ఞావంతునికి అజ్ఞానము మబ్బునుండి బోధిజ్ఞానము సువర్ణవెలుగుకు రావడానికి ఒక వాక్యముచాలు. ఇక్కడ అటువంటి వాక్యముల సుభాషిత రత్నములు ఉన్నవి. ఇవి వ్యక్తి యొక్క దౌర్బల్యములను తీసివారవేస్తాయి. చింత ఉండేవానికి శాంతికరిస్తుంది. బంధనములో ఉండేవానికి విడుదలకరించును. ఇక్కడ తప్పచేసే వారికి వాటినుండి బయటపడటానికి దారి ఉన్నది. శీలవంతులవృద్ధికి విధానములు ఉన్నవి. సీ వామనోభావము ఉన్నవారికి హృదయవికాసానికై మధువు కలదు. ప్రజ్ఞావంతులకు సంభోధినూర్చుని ప్రకాశము ఉన్నది. సమాధి అభిలాషలకు సుఉన్నతి మార్గములు ఉన్నవి. సందేహములను దూరముచేయు, స్వార్థీనిపెంచే, మంచిమార్గములో దృఢనాధనచేయను ప్రి రకమైన, పరిశుద్ధతను కరిగించెడి, విముక్తిని కరిగించెడి, అమరత్వపు దారిచూపించి మరియు పరిపూర్ణులు కావడానికి కావలసిన సర్వామూల్యరత్నములను మీరు బుద్ధుల బోధనలలో బడయగలరు.